

Evangelje Jana

Foreword

Foreword

This is the **first version of my translation of the Gospel of St. John into Interslavic**. The work was particularly challenging, as I chose to base this translation on **two very old Polish Bible versions**: the *Biblia Gdańska* (1881) and *Biblia Wujka* (1599). Compared to my previous translation of the entire Gospel of Mark—where I used more modern sources—this project required me to engage with much more **archaic language** than I was used to.

One of the most fascinating aspects of working with *Biblia Wujka* was encountering rare grammatical forms, including some **relics of the aorist tense**, which are no longer used in contemporary Polish.

While the vast majority (around **99%**) of this translation is based on the two Polish texts, I occasionally referred to a **German Bible** and an **English Bible** when uncertain about how to interpret or phrase certain verses.

License and Editing

I'm releasing this translation under an **open license**:

- **You are free to distribute and edit this translation**, including correcting any errors you may find.
- All I ask is that **you credit me as the original translator**, and that **you clearly indicate any changes you make** when redistributing the modified version.

To facilitate collaboration, I have uploaded the full translation as a **Markdown file** in this [GitHub repository](#), where editors can easily track, suggest, or make improvements.

Final Words

To all readers: I hope you enjoy this translation of the **Gospel of St. John**, made to be accessible and understandable for **speakers of all Slavic languages**. It was a labor of love, and I'm glad to finally share it with you. **Have fun reading!**

Aleksander Ginschel,
September 29, 2025

Contents

Foreword	1
Foreword	1
License and Editing	1
Final Words	1
Razděl 1	4
Razděl 2	7
Razděl 3	9
Razděl 4	11
Razděl 5	14
Razděl 6	16
Razděl 7	19
Razděl 8	22
Razděl 9	25
Razděl 10	27
Razděl 11	29
Razděl 12	32
Razděl 13	35
Razděl 14	37
Razděl 15	39
Razděl 16	41
Razděl 17	43
Razděl 18	45
Razděl 19	47
Razděl 20	49
Razděl 21	51

Razděl 1

- 1 Na počátku bylo Slovo, i to Slovo bylo u Boga, i Bogom bylo Slovo.
- 2 To bylo na počátku u Boga.
- 3 Vše čto stalo se, stalo se črěz Slovo, i bez njego ničto ne stalo se, čto stalo se.
- 4 V njem byl život, i život byl to světlo ljudsko.
- 5 I to světlo sveti v mraku, ale mrak jeho ne objela.
- 6 Byl člověk poslany od Boga, komu ime bylo Jan.
- 7 On prišel na svědočstvo, da by svědčil o tom světle, da by črěz njego vsi uvěřili.
- 8 Ne byl on to světlo, ale prišel, da by svědčil o tom světle.
- 9 On jest to istinno světlo, ktoro osvěča každogo člověka, ktory prihodi na svět.
- 10 Na světu byl, i svět črěz njego učinjeny jest; ale jeho svět ne poznal.
- 11 K svojej vlastnosti prišel, ale jeho vlastní jeho ne přijali.
- 12 Vsim, ktori jeho přijeli, dal tu moč, da by se stali synami Božjimi, to jest tym, ktori věret v jeho ime.
- 13 Ktori ne od krvi, ni od volí těla, ni od volí muža, ale od Boga narodženi sut.
- 14 I to Slovo tělom se stalo, i žilo medžu nami, i jesmo viděli jeho slavu, slavu jednorodnogo od Otca, polno milosti i pravdy.
- 15 Jan svědčil o njem, i řekl glasno: On jest tym, o ktorom pověděl: Ktory posle mně přijde, stal se před mnoju; bo byl prvý.
- 16 I od njego polnosti vsi jesmo přijali i lasku za lasku.
- 17 Ibo zakon črěz Mojžěša jest dany, a laska i pravda črěz Jezusa Hristosa stala se.
- 18 Boga nikto nikogda ne viděl: jednorodny syn, ktory jest v lonu Otcevskom, nam pověděl.
- 19 A to jest svědočstvo Jana: poslali Židi iz Jeruzalema svečenniki i Levity, da by jeho se spytali: Kto ty jesi?
- 20 I vyznaval, a ne odrěkl, a vyznaval, že ja ne jesm Hristos.
- 21 I spytali jeho: Čto že ty? Ty jesi Elijaš? A on řekl: Ne jesm. A oni: Prorok ty? i odgovoril: Ne jesm.
- 22 Řekli jemu tako: Kto že ty jesi, da byhmo odgovor dali tym, ktori nas poslali? Čto povědaš o sobě?
- 23 Řekl: Ja jesm glasom, ktory kriči na pustynji: gotovite put Gospodina, kako pověděl prorok Izaijaš.
- 24 A ti, ktori byli poslani, byli od Farizejev.
- 25 I spytali jeho i řekli jemu: Čemu že ty krestiš, jestli ty ne jest Hristos, ni Elijaš, ni prorok?
- 26 Odgovoril jim Jan, govoričši: Ja krešču vodoju; ale posřed vas stojí toj, ktorogo vy ne znajete.

27 Toj jest, ktory posle mně prijde, ktory před mnoju byl, ktoromu ja ne jesm godny, da byh razvezal obuvi jeho.

28 To se stalo v Betaniji za Jordanom, kde Jan krestil.

29 A zautra uvrěl Jan Jezusa idučego k sobě, i řekl: Vot Baranok Božje, ktory gladi grěh světa.

30 Toj jest, o ktorom ja pověděl, že ide za mnoju muž, ktory stal se před mnoju; bo byl prvy.

31 Jesm jeho ne znal, no on byl objaveny Izraelju, tomu ja přišel krestiti vodoju.

32 I svědčil Jan: Jesm viděl Duha shodivšego kako golub s neba, i ostal se na njem.

33 Jesm jeho ne znal. No ktory poslal mene krestiti vodoju, řekl mi: Na kogo bys viděl Duha shodivšego i ostavšego se na njem, on jest tym, ktory kresti Duhom Svetym.

34 I jesm viděl i svědčil, že on jest Synom Božjem.

35 Zautra snova stal Jan tam i dva jeho učeníkov.

36 I viděvši Jezusa idučego, řekl: Vot Baranok Božji.

37 I slyšali jeho oba učeníkov, i šli za Jezusom.

38 I obrativši se Jezus i uviděvši jih za soboju iduči, řekl jim: Čego iščete? A oni mu řekli: Rabi! (to jest: Učitelj), kde byvaješ?

39 Řekl jim: Pojdite i ogledajte. Přišli i viděli, kde žil, i ostali pri njem ovogo dnja; bylo okolo desetoj časiny.

40 A byl Andrej, brat Šimona Petra, jedin iz dvoh, ktori to slyšali od Jana, i šli za njim.

41 On najprvo strětl Šimona, brata svojego, i řekl mu: Jesmo našli Mesijaša, (to jest Hristosa).

42 I privedl go do Jezusa. A pogledavši na njego Jezus, řekl: Ty jesi Šimon, syn Jana; ty budeš nazyvany Kefas, to jest Petr.

43 A zautra htěl Jezus pojdti do Galileji, i našel Filipa i řekl mu: Pojdi za mnoju.

44 A Filip byl iz Betsajdy, iz města Andrejovogo i Petrovogo.

45 Filip našel Natanaela i řekl mu: Jesmo našli ovogo, o ktorom pisal Mojžes v zakonu i proroki, Jezusa, syna Josefa, iz Nazareta.

46 I řekl mu Natanael: Či može iz Nazareta byti něčto dobro? Řekl mu Filip: Pojdi, i ogledaj!

47 Viděvši Jezus Natanaela prihodivšego k sobě, řekl o njem: Vot istinno Izraelec, v ktorom ne jest přédavstva.

48 Řekl mu Natanael: Odkud me znaš? Odgovoril Jezus i řekl mu: Prvo než te Filip prizval, kogda byl jesi pod smokvoju, jesm viděl te.

49 Odgovoril Natanael i řekl mu: Učitelju! Ty jesi Synom Božjem, ty jesi kralj izraelski.

50 Odgovoril Jezus i řekl mu: Že jesm ti řekl: Viděl jesm te pod smokvoju, věříš? večše věči nad tym uzriš.

51 I řekl mu: Istinno, istinno povědam vam: Od toho času uzrite nebo otvoreno i angeli Božje vstupajuče i shodivše na Syna člověčského.

Razděl 2

- 1 A tretjeho dnja byla svatba v Kaně Galilejskoj, i tam byla mati Jezusa.
- 2 Byli pozvani Jezus i jeho učeníki na ovu svatbu.
- 3 A kogdy ne bylo vina, řekla mati Jezusa jemu: “Vina ne imajut.”
- 4 Řekl jej Jezus: “Čto ja imam s toboju, ženo? Ješče ne došla moja časina.”
- 5 Řekla mati jeho slugam: “Čto vam řekl, učinite.”
- 6 Tam bylo šest kamennyh džbanov, postavjenyh po židovskom obyčaju očišćenja, v kteryh každý imal dva ili tri vědra.
- 7 Řekl jim Jezus: “Napolnite džbany vodoju”; i napolnili je do vrha.
- 8 Togda jim řekl: “Načrpajte nyně i donesite staršemu svatby.” I donesli.
- 9 A kogdy starši svatby degustoval vodu, koja stala se vinom (a ne věděl, odkud jest; ale slugi věděli, ktorí črpali vodu), kazal do sebe starši mladoženiha;
- 10 I řekl jemu: “Každy člověk najprvo vzme dobro vino, a kogdy se napijut, togda gorše; a ty dobro vino shranil do sego vřemene.”
- 11 Toj početok čudes učinil Jezus v Kaně Galilejskoj, i objavil svoju slavu; i uvěřili v njego jeho učeníki.
- 12 Potom stupil do Kafarnauma, on i mati jeho i brati jeho i učeníki jeho, i žili tam několiko dni.
- 13 A blizko byla židovska Paša; i vstupil Jezus do Jeruzalema.
- 14 I našel v svetišču tyh, ktorí prodavali voli i ovce i golubi, i tyh, ktorí trgovali s penezami.
- 15 A učinil bič iz vezala, vsih izgnal iz svetišča, i ovce i voli: a tym, ktorí trgovali s penezami, penezы razsypal i stoly povratil;
- 16 A tym, ktorí golubi prodavali, řekl: Iznese to odtud, a ne činite doma Otca mojeho domom kupca.
- 17 I vzopametali sobě učeníki jeho, že jest pisano: Usrdnost doma tvojego sje mene.
- 18 Togda odgovorili Židi i řekl jemu: Kaky znak nam pokažeš, že to činiš?
- 19 Odgovoril Jezus i řekl jim: Razvalite to svetišče, a vo treh dnjah postavju ju.
- 20 Řekli togdy Židi: Četyrideset i šest let se budovala to svetišče, a ty ju vo treh dnjah postavíš?
- 21 Ale on govoril o svetišču těla svojego.
- 22 Kogda že vzkresnul, spomněli učeníki jeho, že jim to pověděl; i uvěřili Pismu i slovu, ktero řekl Jezus.
- 23 A kogdy byl v Jeruzalemu v Paše v den svety, mnoho jih uvěřilo v ime jeho, videči čuda jeho, ktore činil.
- 24 Ale Jezus ne pověřil jim samogo sebe, bo on znal vsih,

25 A že ne potřeboval, aby jemu kto svědočstvo daval o člověku; zato že on věděl, čto bylo v člověku.

Razděl 3

- 1 Byl někaky člověk iz Farizejev, imenom Nikodem, židovsky knez.
- 2 On prišel k Jezusu v noči i řekl jemu: „Rabi! Znajemo, že ty jesi prišel od Boga kako učitelj; bo nikto ne može činiti tyh čudes, ktore ty činiš, jestli že Bog ne byl by s toboju.“
- 3 Odgovoril Jezus i řekl jemu: „Istinno, istinno povědam ti: Jestli že se kto ne narodi snova, ne može viděti kraljevstvo Božje.“
- 4 Řekl jemu Nikodem: „Kako može se člověk naroditi, kogda jest stary? Či može vtoro vstupiti vo život svojej materi i naroditi se?“
- 5 Odgovoril Jezus: „Istinno, istinno povědam ti: Jestli že se kto ne narodi iz vody i Duha, ne može vstupiti do kraljevstva Božjeho.
- 6 To, čto se rodilo iz těla, tělom jest, a to, čto se rodilo iz Duha, duhom jest.
- 7 Ne divi se, že jesm řekl ti: Vy musite se snova naroditi.
- 8 Větr, kde hče, věje, i glas jeho slyšiš, ale ne znaš, odkud prihodi i kudy ide; tako jest s každym, ktory se narodil iz Duha.“
- 9 Odgovoril Nikodem i řekl jemu: „Kako to može byti?“
- 10 Odgovoril Jezus i řekl jemu: „Ty jesi učiteljem v Izraelju, a togo ne znaš?
- 11 Istinno, istinno povědam ti, že to, čto znajemo, govorimo, a to, čto jesmo viděli, svědčimo: ale svědočstva našego ne přijmate.
- 12 Kogda jesm vam zemne věci povědal, a ne věrite, kako, jestli budu vam nebeske povědati, uvěrite?
- 13 A nikto ne vstupil do neba, toliko toj, ktori shodil s neba, Syn člověčsky, ktory jest v nebu.
- 14 A kako Mojžes zmiju na pralěsu vozvysil, tako ima byti vozvyšeny Syn člověčsky,
- 15 aby každý, kto v njego věri, ne pogynul, ale iměl věčny život.
- 16 Bo tak Bog ljubil svět, že dal Syna svojego jedinstvenogo, aby každý, ktory v njego věri, ne pogynul, ale iměl věčny život.
- 17 Bo ne poslal Bog Syna svojego na svět, aby sudil svět, ale aby svět byl spaseny črěz njego.
- 18 Kto věri v njego, ne bude sudženy; ale kto ne věri, už jest sudženy, že ne pověřil v ime jedinstvenogo Syna Božjeho.
- 19 A to jest sud, že světlo prišlo na svět, ale ljudi boljše ljubili temnost než světlo; bo byli zle dělesa jih.
- 20 Každý bo, kto zle čini, nenavidi světla i ne ide na světlo, aby ne byli izstavjene dělesa jeho.
- 21 No kto čini pravdu, prihodi k světlu, aby byli javne dělesa jeho, kak v Bogu sut učinjene.
- 22 Potom prišel Jezus i učeníki jeho do Judejskoj zemji, i tam přebyval s njimi i krestil.

- 23 Krestil tož i Jan v Enonu, blizko Salima; bo tam bylo mnogo vod, a ljudi prihodili i krestili se.
- 24 Bo ješče Jan ne byl podany do vezenja.
- 25 Vozbudila se besěda medžu učeníkami Jana i medžu Židami o očišćenju.
- 26 I prišli do Jana i řekli jemu: Učitelju! toj, ktory byl s toboju za Jordanom, komu jesi dal svědočstvo, toj kresti, a vsi idut do njego.
- 27 Odpovědal Jan i řekl: Ne může ničo vzeti člověk, jestli by mu ne bylo dano s neba.
- 28 Vy sami jeste mi svědkami, že jsem řekl: Ne jsem ja Hristos, ale jsem poslany před njim.
- 29 Kto ima ženu, toj jest mladoženih, a prijatelj mladoženiha, ktory stojí, a sluha jeho, veseli se dlja glasu mladoženiha; Ta radost jest moja i stala se istinoju.
- 30 On ima rasti, a ja imam smenšati se.
- 31 Kto od gory přišel, nad vsim jest; kto iz zemji jest, zemny jest i zemne věci govori; toj, ktory přišel od neba, nad vsim jest.
- 32 A čto viděl i slyšal, to svědčí, ale svědočstva jeho nikto ne přijmaje.
- 33 Kto přijmaje svědočstvo jeho, toj posvědčal, že Bog jest istinny.
- 34 Bo toj, ktorogo Bog poslal, slovo Božje govori; bo ne pod měroju da jemu Bog Duha.
- 35 Otec ljubi Syna, i vse dal v ruky jeho.
- 36 Kto věri v Syna, ima život věčný; ale kto ne věri Synu, ne ogledaje života, no gněv Božji ostane nad njim.

Razděl 4

- 1 A kogda Jezus poznal, že slyšali farizeji, že Jezus više učeníkov činil i krestil, neželi Jan,
- 2 (hot sam Jezus ne krestil, toliko jeho učeníki),
- 3 ostavil židovsku zemju i odšel nazad do Galileji.
- 4 A imal přejditi črěz Samariju.
- 5 I prišel do města v Samariji, ktero nazývajúť Syhar, blízko zemjedišča, ktero dal Jakub Josefu, synu svojemu.
- 6 I byla tam studnja Jakuba; Jezus byl na dragě izmučeny, sěděl tak na studnji; a bylo okolo šestoj časiny.
- 7 I přišla žena iz Samariji črpati vodu. I kterož řekl Jezus: Daj mi piti!
- 8 (Bo jeho učeníki odšli do města, aby kupili jedu.)
- 9 Řekla jemu togdy ona, žena samaritska: Kako že ty byvši Židom, prosiš mene napoja, od ženy samaritanky? (bo Židi ne besědujút s samaritanami.)
- 10 Odgovoril Jezus i řekl jej: Bys znala toj dar božji, i kto jest toj, kogda ti govori: Daj mi piti, ty by jeho prosila, a dal by ti vodu živu.
- 11 I řekla jemu žena: Gospodi! Ne imaš i čím načrpati, a studnja jest gluboka, odkud že togda imaš tu vodu živu?
- 12 Či ty ješče večši, neželi otec náš Jakub, ktery nam dal tu studnju, i sam iz njej pil, i syni jeho, i iměnje jeho?
- 13 Odvětoval Jezus i řekl jej: Každý, kto pije tu vodu, snova bude bolje žedati;
- 14 ale kto by pil onu vodu, ktoru ja jemu dam, ne bude žedati na věky; ale ta voda, ktoru ja jemu dam, stane se v njem iztočnikom vody izplyvšej k věčnomu životu.
- 15 Řekla jemu žena: Gospodi! Daj mi tu vodu, aby ja ne žedala i ne tu črpati hodila.
- 16 Řekl jej Jezus: Idi, kaži do sebe svojego muža i přijde tu.
- 17 Odgovorila žena i řekla: Ne imam muža. Odgovoril jej Jezus: Dobře jesi řekla: Ne imam muža.
- 18 Bo pet mužev jesi iměla, a nyní toj, kogo imaš, ne jest muž tvoj; to jesi pravdu řekla.
- 19 Řekla jemu žena: Gospodi! Vidžu, že ty jesi prorok.
- 20 Otcí naši na toj gorě hvalili Boga, a vy povědate, že v Jeruzalemu jest město, kudy trěba hvaliti.
- 21 Odgovoril jej Jezus: Ženo! Věři mi, že ide čas, kogda ni na toj gorě, ni v Jeruzalemu ne budete hvaliti Otca.
- 22 Vy hvalite, čego ne znate; a my hvalimo, čto znamy; bo izbavjenje jest iz Židov.
- 23 Ale přijde čas, i nyní jest, kogda istinni hvalitelji budut hvaliti Otca v duhu i v pravdě.
- 24 Duh jest Bogom. A ti, ktorí by jeho hvalili, trěba, by go hvalili v duhu i v pravdě.
- 25 Řekla jemu žena: Znam, že přijde Mesijaš, kogo nazývajúť Hristosom. Toj, kogda

prijde, oglasí nam vse.

26 Řekl jej Jezus: Ja jsem toj, který s toboju govori.

27 A v tom přišli učeníki jeho, i divili se, že so ženou govori; No nikto ne řekl: O čego se pytaš, abo čego s njeju razgovarjaš?

28 I ostavila ona žena vědro svoje, a posla do města i řekla ovym ljudam:

29 Pojdite, ogledajte člověka, který mi pověděl vse, čego jsem kogda činila. Či li on jest Hristos?

30 I vyšli iz města i přišli do njego.

31 A medžu tym prosili jeho učeníki, govoreči: Učitelju! Jedaj.

32 A on jim řekl: Imam ja krmu iz bljuda, o ktorom vy ne znate.

33 Govorili togdy učeníki medžu sobuju: Či mu kto prinosil jedu?

34 Řekl jim Jezus: Moje jest jedivo, da byh činil volju ovogo, kto mene poslal, a dokončil děl jeho.

35 Či vy ne govorite, že ješče čtyri měsce, a sbože přijde? O to vam povědam: Voznesite oči vaše, a uzrite na polja, že sut už běle od sboža.

36 A kto žne, bere zaplatu, i sbiraje plod do věčnogo života, da by i toj, který sěje, radoval se zajedno s tym, který žne.

37 Bo v tom istinno jest ovo prislovje: Že jedin sěje, a drugi žne.

38 Ja poslal jsem vas zeti to, o čego jeste ne dělali; drugi dělali, a jeste vstupili do roboty jih.

39 Togdy iz města ovogo mnoho Samarijanov uvěřilo mu čřez pověst ovoj ženy, koja svědčila: Že mi vse pověděl, čto jsem činila.

40 A kogda přišli k njemu Samarijani, prosili jeho, da by u njih ostal; i ostal tam čřez dva dni.

41 I bolje jih uvěřilo čřez slova jeho.

42 A ovoj ženě govorili: I už ne čřez tvoju pověst věrimo; Nyně my sami slyšali i znajemo, že on jest pravym spasiteljem světa, Hristos.

43 A po dvoma dnjah vyšel odtud i pošel do Galileji.

44 Bo sam Jezus svědočstvo izdal, že prorok v otčině svoje ne jest ččeny.

45 A kogda přišel do Galileji, přijali jeho Galilejci. Viděli vse, čto činil v Jeruzalemu na prazdnik; bo i oni přišli na prazdnik.

46 I tako přišel Jezus nazad do Kany Galilejskoj, kde učinil iz vody vino. I byl někaky carski služebnik v Kafarnaumu, čijego syn bolěl.

47 On slyšal, že Jezus přišel iz Judejskoj zemji do Galileji, i šel k Njemu, prosil go, da by přišel i uzdravil jeho syna, bo on umíral.

48 Jezus řekl jemu: Jestli ne vidíte znakov i čudes, ne věrite.

49 Carski služebnik odgovoril mu: Gospodi, přijdi, přědže než umre moje děte.

50 Jezus mu řekl: Idi, tvoj syn jest živý. I uvěřil člověk slovu, ktero mu řekl Jezus, i posel.

51 I kako on šel, prišli jeho slugi i javili, řekli: Tvoje dítě živo.

52 I pytal jih o časinu, v ktoru mu bylo lépe; i odpověděli jemu, že včera o sedmý časíně ostavila jeho gorečka.

53 I poznal otec, že to byla ona časina, o ktero j mu řekl Jezus: Tvoj syn živý. I uvěřil on sam i ves jeho dom.

54 To jest vtorý znak, učinil Jezus, přiševši iz Judejskoj zemji do Galileji.

Razděl 5

- 1 Potom bylo židovsko sveto, i vstupil Jezus do Jeruzalema.
- 2 A v Jeruzalemu byla pri vratě ovc jezero, kotor nazývajúť po židovsku Betsaidu, imajúča pet kolumnad.
- 3 V tyh ležalo mnoho veliko nemočnyh, slěpyh, hromyh, izsohnutyh, ktori čakali dviženja vody.
- 4 A angel Gospodina v něktore vrěme stupal v jezero i vynesla se voda; i kto prvy stupil do toj vody, stal se zdravym, ravnodušno kaku hvorobu iměl.
- 5 A tam byl něktory člověk trideset i osm let s hvorobou.
- 6 Kogda go Jezus uzrěl ležečego, i poznavši, že už dolgo vrěme hvoroval, řekl jemu: Hčeš byti zdravym?
- 7 Odvětoval jemu on hory: Gospodine! Ne jest člověka, kto by mene, kogda byvaje dviženja vody, dal do jezera; ale kogda ja idu, ini přěd mnoju vstupajúť.
- 8 Rěkl jemu Jezus: Vstani, vozmi lože tvoje, i idi.
- 9 I zaraz stal se zdravym on člověk, i vzal lože svoje, i pošel. A byl šabat ovogo dnja.
- 10 Togdy rěkli Židi ovu uzdravjenomu: Šabat jest, ne godi se tobě lože nositi.
- 11 Odgovoril jim: Toj, kory mene uzdravil, on mi rěkl: Vozmi lože tvoje, i idi.
- 12 I pytali jeho: Kto jest toj člověk, čto ti pověděl: Vozmi lože tvoje, i idi?
- 13 A on uzdravjeny ne věděl, kto by byl; bo Jezus pošel, bo mnoho ljudij bylo na ovom městě.
- 14 Potom jeho Jezus našel v svetilišču i rěkl jemu: Jesi stal zdravym, ne grěši bolje, aby ničego goršego na tebe ne přišlo.
- 15 A odšel člověk, pověděl Židam, že to byl Jezus, ktery jeho uzdravil.
- 16 I potom Židi přěslědovali Jezusa i iskali, kako by jeho ubili, že to učinil v Šabat.
- 17 A Jezus jim odgovoril: Otec moj do togo dnja rabota, i ja rabotaju.
- 18 Zato togdy bolje iskali Židi, kako by jeho ubili, ne toliko, že lamal Šabat, ale že i Otca svojego povědal byti Bogom, čto činilo go ravnym Bogu.
- 19 Odgovoril togdy Jezus i rěkl jim: Istinno, istinno povědam vam, ne može Syn sam od sebe ničto činiti, jedino čto vidi, že Otec čini; ibo čtokoli on čini, to takože i syn čini.
- 20 Bo Otec ljubi Syna i ukazyvaje jemu vse, čto sam čini, i boljše jemu nad te děla pokaže, byste se vy divili.
- 21 Ibo kako Otec budi mrtvo i oživjaje, tako i Syn, kotor hče, oživjaje.
- 22 Bo Otec nikogo ne sudi, no vsaky sud dal Synu,
- 23 Aby vsi čestili Syna, tako kako čestet Otca; kto ne česti Syna, ne česti i Otca, ktery jeho poslal.
- 24 Istinno, istinno povědam vam: Kto slovo moje sluša i věri mu, ktery mene poslal, imaje

život věčný i ne přijde na sud, ale přešel od smrti do života.

25 Istinnno, istinnno povědam vam: Ide čas i tutčas jest, kogdy mrtvi uslyšet glas Syna Božjeho, a ktori uslyšet, živut budut.

26 Ibo kako Otec imaje život sam v sobě, tako dal i Synu, aby iměl život v samom sebe.

27 I dal jemu moč i sud činiti; bo jest Synom člověčjim.

28 Ne divite se tomu; bo přijde čas, v ktorom vsi, ktori sut v grobah, uslyšet glas jeho;

29 I pojduť ti, ktori dobro činili, na vzkrešenje života; ale ti, ktori zlo činili, na vzkrešenje suda.

30 Ne mogu ja sam od sebe ničo činiti; kako slyšu, tako sudu, a sud moj jest spravědlivy; bo ne išču volje mojej, ale volju toho, ktery mene poslal, Otca.

31 Ako ja sam o sobě posvědčaju, moje svědočstvo ne jest istinne.

32 Iny jest, ktery o mene svědči, i věm, že istinnno jest svědočstvo, ktero on izda o mně.

33 Vy jeste posylali k Janu, a on dal svědočstvo istině.

34 Ale ja ne od člověka svědočstva беру, no to govorju, aby vy byli spaseni.

35 On ti byl svěčeju gorečeju i světečeju, a vy jeste htěli do časa radovati se v světlu jeho.

36 Ale ja imam svědočstvo boljše než Jana; bo děla, ktore mi dal Otec, byh je izpolnil, te same děla, ktore ja činju, svědčet o mně, že mene Otec poslal.

37 A Otec, ktery mene poslal, on sam svědčil o mně. Jego jeste glasa nikogda ne slyšali, i jeste osoby jeho ne viděli;

38 I slova jeho ne imate v sobě; bo, kogo on poslal, tomu ne věrite.

39 Razbirajte Pisma; bo vam se sdava, že v njih život věčný imate, a one svědočstvo davajut o mně.

40 A k mně přijdti ne hčete, aby vy život iměli.

41 Hvaly od ljudij ne беру.

42 Ale jesm vas poznal. Milosti Božjej ne imate v sobě.

43 Ja sem prišel v imenu Otca mojego, a ne přijmete mene: ako by prišel iny v imenu svojem, ovogo přijmete.

44 Kako vy můžete věriti. Vy ktori hvalu jedin od drugogo přijmate, no hvaly, ktora jest od samogo Boga, ne iščete?

45 Ne myslite, byh ja vas iměl obviniti přěd Otcem; jest, ktery obvini vas, Mojžěš, v ktorom vy naděju imate.

46 Bo jestli byste věřili Mojžěšu, věřili byste i mně; bo on o mně pisal.

47 Ale jestli jeho Pismam ne věrite, mojim slovam věriti budete?

Razděl 6

- 1 Potom odšel Jezus za Galilejsko morě, ktero jest Tyberijadsko;
- 2 I šel za njim veliki narod, bo viděli jeho čuda, ktere činil nad boljnými.
- 3 I izšel Jezus na goru, i seděl tam s svojimi učeníkami;
- 4 A byla blizko Paša, židovsko sveto.
- 5 Togda voznesl Jezus oči i viděl, že veliky narod ide k njemu, řekl Filipu: Odkud kupimo hlěba, da by se najeli?
- 6 (Ale to govoril, pokušajući jeho; bo on věděl, čto iměl činiti.)
- 7 Odgovoril mu Filip: Za dvěšť grošev hlěba ne jim ne bude dostatočno, hot by každý iz njih malo sobě vzal.
- 8 Řekl mu jedin iz jeho učeníkov, Andrej, brat Šimona Petra:
- 9 Jest tu jedno hlapec, ktery imaje pet hlěbov ječmenných i dvě ryby; ale čto to jest na toliko mnogých?
- 10 Togda řekl Jezus: Kažite narodu posědati. A bylo travy dostatočno na tom městě, i sedělo mužev v číslu okolo pet tyseč.
- 11 Vzal togdy Jezus ti hlěby, a podekující rozdál učeníkam, a učeníci seděčim; takože i iz tyh ryb, koliko kto htěl.
- 12 A kogda byli nasyčeni, řekl svojim učeníkam: Sberite te ostatky, da by ničo ne izgynulo.
- 13 I sbírali i napolnili dvanadset košev ostatkov iz pet hlěbov ječmenných, ktere ostali.
- 14 A ti ljudi, viděvši čudo, ktere učinil Jezus, govorili: To jest istinny prorok, ktery iměl přijdti na svět.
- 15 Togda Jezus poznávši, že iměli přijdti i shvatiti jeho, da by jeho učinili kraljem, utekl nazad sam jednin na goru.
- 16 A kogda byl večer, stupili jeho učeníci do morja.
- 17 I vstúpili do čolna, jehali za morje do Kafarnauma, i už bylo temno, a Jezus ne přišel do njih.
- 18 A morje, kogda povstal veliky větr, počelo se buriti.
- 19 Kogda pluli črěz přibližno dvadeset pet ili trideset stadijov, uzřeli Jezusa, idučego po morju, přibližajučego se k čolnu, i přěstrašili se.
- 20 A on jim řekl: To ja jesm, ne bojíte se.
- 21 I vzeli go ohotno do čolna, i v tom momentu čoln priplul do zemji, do ktero jehali.
- 22 Na zautra ljud, ktery byl za morjem, viděl, že tam ne bylo drugogo čolna, toliko jednoho, do ktorogo vstúpili jeho učeníci, i že Jezus ne všel do čolna s svojimi učeníkami, a toliko sami jeho učeníci ujahali;
- 23 (I přišli druge čolny iz Tiberijady, blizko do ovogo města, kde jeli hlěb, čto by Gospoda hvaliti.)

- 24 Kogda ljud viděl, že tam ne bylo Jezusa, ni jeho učeníkov, vstúpili i oni do čolna i přěpluli do Kafarnauma, iščuči Jezusa;
- 25 I našli go za morjem, řekli mu: Učitelj! kogda jesi tu přibyl?
- 26 Odvětoval jim Jezus i řekl: Istinnó, istinnó vam povědam: Iščete mene ne za to, že jeste viděli čuda, ale že jeste jeli hlěb, i jeste najedli se.
- 27 Starajte se ne o jedu, koja pogyna, ale o jedu, koja trvaje k věčnomu životu, ktorý vam da Syn člověčsky; bo jeho zapečatal Bog Otec.
- 28 Řekli togdy jemu: Čto budemo činiti, byhmo činili děla Božje?
- 29 Odgovoril Jezus i řekl jim: To jest dělo Božje, byste věřili v togo, kogo on poslal.
- 30 Řekli jemu togdy: Kaky znak ty činiš, byhmo viděli i věřili tobě? Čto činiš?
- 31 Otcí naši jedli mannu na pustynji, kako jest pisano: Hlěb s neba dal jim do jedanja.
- 32 Řekl jim togdy Jezus: Istinnó, istinnó povědam vam: Ne Mojžěš vam dal hlěb s neba, ale Otec moj da vam hlěb istinny s neba.
- 33 Bo hlěb Božji to jest, ktorý stupaje s neba i život da světu.
- 34 Togdy mu řekli: Gospodine! daj nam vseгда togo hlěba.
- 35 I řekl jim Jezus: Ja jesm hlěb života; kto do mene přihodi, ne bude gladovati, a kto věři v mene, nikogda žedati ne bude.
- 36 Ale jem vam pověděl: jeste viděli mene, a ne věřite.
- 37 Vse, čto mi davaje Otec, do mene přijde, a togo, kto do mene přijde, ne izkydnu proč.
- 38 Bo jesm stupil s neba, ne že byh činil volju svoju, ale volju onogo, který mene poslal.
- 39 A ta jest volja ovogo, který mene poslal, Otca, da byh iz vsego togo, čto mi dal, ničto ne tratil, ale da byh to vzkresil v poslednjem dnju.
- 40 A ta jest volja onogo, který mene poslal, da by každý, který vidi Syna, a věři v njego, iměl život věčny; a ja jeho vzkresil v ovom poslednjem dnju.
- 41 I roptali Židi o njem, že řekl: Ja jesm hlěb, který s neba stupil.
- 42 I govorili: Či ne jest to Jezus, syn Josefa, kogo my otca i mati znajemo; kako togda on pověda: Jesm s neba stupil?
- 43 Togda odgovoril Jezus i řekl jim: Ne roptajte medžu soboju.
- 44 Nikto do mene přijdti ne može, jestli Otec moj, který mene poslal, jeho ne provodi; a ja jeho vzkrešu v poslednjem dnju.
- 45 Pisano v prorokah: I budut vsi poučeni od Boga; Každý, který slyšal od Otca, a naučil se, přihodi do mene.
- 46 Ne kako by kto viděl Otca, kromě togo, kto jest od Boga; on viděl Otca.
- 47 Istinnó, istinnó povědam vam: Kto věři v mene, ima věčny život.
- 48 Ja jesm hlěbom života.
- 49 Oči vaši jedli mannu na pustynju, a umřli.
- 50 To jest hlěb, který s neba shodi; jestli by jeho kto jel, ne umře.

51 Ja jsem hlěbom živym, ktory shodil s neba: jesti by kto jel od toho hlěba, živý bude na věky; a hlěb, ktory ja dam, jest tělo moje, ktore ja dam za život sveta.

52 Sporili se togdy Židi medžu soboju I kazali: Kako že toj může nam dati tělo svoje do jedenja?

53 I řekl jim Jezus: Istinnó, istinnó povědam vam: Jestli ne budete jeli těla Syna člověčského, i pili krvi jeho, ne imate života v sobě.

54 Kto je tělo moje, a pije krov moju, ima život věčny, a ja jeho vzbudžu v ovom poslednjem dnju.

55 Ibo tělo moje istinnó jest jedoju, a krov moja istinnó jest napojem.

56 Kto je tělo moje i pije krov moju, vo mně žive, a ja v njem.

57 Kako mene poslal živý Otec, i ja živu čřez Otca; tak kto mně je, živý bude čřez mene.

58 To jest hlěb, ktory shodil s neba, ne kako oči vaši jedli mannu, a umrli; kto je toj hlěb, živý bude na věky.

59 To govoril v bóznicu, kak učil v Kafarnaumu.

60 Mnogi togdy iz učeníkov jeho slyšeče to, govorili: Tvrda to jest besěda, kto že jej slušati může?

61 No znajuči Jezus sam v sobě, že o tom roptajut jeho učeníki, řekl jim: To vas uraža?

62 Čto, jestli byste viděli Syna Člověčského vstupajučego, tudy, kde byl najprvo?

63 Duh jest, ktory oživjaje, tělo ničto ne pomaga; slova, ktore ja vam govorju, sut duhom i životom.

64 No sut něktori iz vas, ktori ne věret; od početka věděl Jezus, ktori byli ti, ktori ne věrili, i kym jest, ktory jeho iměl izdati;

65 I govoril: nikto ne může přijdti do mene, jestli by jemu ne bylo dano od Otca mojego.

66 Od toho vrěmena mnoho učeníkov jeho odšlo nazad, a už s njim ne hodili.

67 Togda řekl Jezus ovym dvanadsetom: Tož vy hčete li odidti?

68 I odgovoril jemu Šimon Petr: Gospodine! Do kogo pojdemo? Ty imaš slova života věčného;

69 A my věrimo i jesmo poznali, že ty jesi Hristos, Syn Boga živogo.

70 Odgovoril jim Jezus: Či jsem ja ne dvanadset iz vas izbral? a jedin iz vas jest běsom.

71 A to govoril o Judašu, synu Šimona, Iskarjotskomu; bo jeho toj izdati iměl, byvši jednym iz ovyh dvanadseti.

Razděl 7

1 Potom hodil Jezus po Galileji; bo ne htěl byvati v zemji Judejskoj, bo Židi iskali jeho ubiti.

2 I bylo blizko židovskogo sveta hat.

3 Togda řekl jemu brati jeho: odidi odsud, i idi do Judejskoj zemji, da by učeníci tvoji viděli děla tvoje, ktore činiš.

4 Ibo nikto ne čini ničeho v tajnosti, kto hoče byti viděny; jestli ty take věci činiš, javi se svetu.

5 Bo i brati jeho ne věřili v njego.

6 I řekl jim Jezus: Čas moj ješče ne došel; ale čas vaš vsegda jest gotovy.

7 Ne može vas svět nenauiděti, ale mene nenauidi; bo ja svědču o njem, že děla jeho zle sut.

8 Idite že vy na to sveto, ja že ješče ne idu na toj denj svety; bo moj čas ješče ne izpolnil se.

9 A to jim povědavši, ostal v Galileji.

10 A kogdy pošli brati jeho, togda i on pošel na sveto, ne javno, ale kakoby tajemno.

11 A Židi iskali jeho v sveto i govorili: Kde že on jest?

12 I bylo o njem veliko roptanje medžu ljudami; bo jedni govorili: Že jest dobry; a drugi govorili: Ne, ale obmanyva ljudij.

13 O njem nikto javno ne govoril, dlja bojazni židovskoj.

14 A kogdy už bylo v pol sveta, vstupil Jezus do svetilišča i učil.

15 I divili se Židi, I govorili: Kako že on zna Pismo, kak ne učil se?

16 Odpověděl jim Jezus i řekl: Nauka moja ne jest moja, ale toho, ktory poslal mene.

17 Jestli by kto htěl tvoriti volju jeho, toj bude mogl poznati, jestli ta nauka jest od Boga, ili ja sam od sebe govorju.

18 Kto od samogo sebe govori, hvaly vlastnoj išče; ale kto išče hvaly toho, ktory poslal jeho, toj jest pravdivy, a ne jest v njem nespravědivosti.

19 Či vam Mojžes ne dal zakona? A ni jedin iz vas ne čini zakona. Čemu iščete mene ubiti?

20 Odpověděl narod i řekl: Djabolstvo imaš; kto tebe išče ubiti?

21 Odpověděl Jezus i řekl jim: Jedno dělo jesm tvoril, a vsi se tomu divite!

22 Zato Mojžes dal vam obrězanje (ne že by bylo od Mojžesa, ale od otcev), a v sobotu obrěžete člověka.

23 Jestli člověk prijma obrězanje v sobotu, aby ne byl narušeny zakon Mojžesa. Čemu se na mene gněvate, že jesm cělogo člověka uzdravil v sobotu?

24 Ne sudite po viděnju, ale sudite spravědivy sudom.

25 Govorili togdy něktori iz Jeruzalema: Či to ne jest toj, ktorogo iščut ubiti?

- 26 A ovo javno govori, a ničo jemu ne govoret. Či pravdivo poznali starši, že on jest pravdivo Hristos?
- 27 Ale o tom věmo, odkud jest; ale kogda Hristos přijde, nikto ne bude věděl, odkud byl.
- 28 Kazal do sebe togdy Jezus v svetišču, učil i govoril: I mene znate, i odkud jesm, věte; a jesm ne prišel sam v mojim imenu, ale toj jest pravdivy, ktory poslal mene i vy ne znate.
- 29 A jeho ja znam; bo jesm od njego, a on poslal mene.
- 30 I iskali, kako by jeho pojmati; ale ni jedin ne dvignul na njego ruky; bo ješče ne prišla časina jeho.
- 31 I mnoho jih iz naroda uvěřili v Jezusa i govorili: „Hristos, kogda přijde, li više čudesa učini, než to, čto on učinil?“
- 32 A slyšali Farizeji, že to narod o njem roptal; i poslali Farizeji i starši svečenniki slugy, da by jeho pojмали.
- 33 Řekl jim Jezus: „Ješče na malo vrěme jesm s vami; potom pojdu do togo, ktory mene poslal.
- 34 Iskati mene budete, ale ne najdete; a kde ja budu, vy přijdti ne můžete.“
- 35 Govorili Židi među soboju: „Kudy toj pojde, že my jeho ne najdemo? Či do Grkov pojde i bude učiti jih?“
- 36 Čto to za slovo, ktero izřekl: Iskati mene budete, ale ne najdete, i kde ja budu, vy přijdti ne můžete?“
- 37 A v poslednjem dnju velikogo ovogo prazdnika stal Jezus i kazal glasno: „Jestli li kto žadne, nehaj do mene přijde, i pije.
- 38 Kto věri v mene, kako govori Pismo, řeky vody živoy iztekut iz života jeho.
- 39 (A to govoril o Duhu, kogo vzeti iměli věreči v Jezusa; ibo ješče ne byl dany Duh Svety, zatože ješče Jezus ne byl slavjeny.)
- 40 Mnogo jih togdy iz ovogo naroda, slyšeči te slova, govorili: „Toj jest zapravdu jest prorokom.“
- 41 A drugi govorili: „Toj jest Hristos“; ale něktori govorili: „Či iz Galileji přijde Hristos?“
- 42 Či ne govori Pismo, že iz sěmena Davida i iz Betlěhema městečka, kde byl David, přijde Hristos?
- 43 A tako razdělil se dlja njego narod.
- 44 I hotěli jeho něktori iz njih pojmati; ale ni jedin ne směl se dotknuti jeho rukoju svojeju.
- 45 Přišli togdy slugy k starším svečennikam i k farizejam; ktori jim řekli: „Čego jeste jeho ne privedli?“
- 46 Odgovorili slugi: Nikogda tak ne govoril čelověk, kak toj čelověk.
- 47 I odgovorili jim farizeji: Či i vy jeste obmanuti?
- 48 Či kto uvěřil v njego iz starših ili iz farizejev?
- 49 Toliko ti ljudi, ktori ne znajut zakona, prokleti sut.

50 I řekl jim Nikodem, který přišel nočju k němu, který byl jedin iz njih:

51 Či zákon náš sudi člověka, jestli by před razpyta jeho i ne poznanja, čto čini?

52 I oni mu odgovorili i řekli: Či i ty jesi iz Galileji? Razbiraj Pismo i uvidiš, že prorok iz Galileji ne voznese se.

53 I posel každý do svojego domu.

Razděl 8

1 A Jezus pošel na Goru Maslinovu.

2 Potom rano prišel do svetišča, i celý narod sobral se k njemu; i usědl i učil jih.

3 I privedli k njemu naučniki i farizeji ženu, ktero zastano pri přeljubstvu, i postavivše ju posrěd,

4 řekl mu: Učitelju! Tu ženu zastali pri samom činu přeljubstva;

5 A v zakonu nam Mojžes pověděl take kamenovati; a ty čto govoriš?

6 A to govorili, izkušajuci jeho, da by mogli jeho obviniti. A Jezus sklonivši se dolu, pisal prstom na zemji.

7 A kogda ne ustali pytatí jeho, on vynesl se, řekl jim: Kto jest bez grěha iz vas, nehaj na nju prvý kamen kydne.

8 A že sklonivši se dolu, pisal na zemji.

9 A kogda oni uslyšali, jedin za drugim izhodil, počevši od starších do poslednyh, že toliko sam Jezus ostal, a žena posrěd stojala.

10 A vynesši se Jezus řekl jej: Ženo! Kde sut oni, ktori na te skaržili se? Nikto te ne osudil?

11 A ona žena řekla: Nikto, Gospodine! A Jezus jej řekl: A tož ja tebe ne osudžu; idi že, a uže veče ne grěši.

12 Že jim řekl Jezus: Ja jesm světlo světa; kto mně slěduje, ne bude hodil v temnosti, ale bude iměti světlo života.

13 I řekli mu togdy farizeji: Ty sam o sobě svědčíš, a svědočstvo tvoje ne jest istinno.

14 Odgovoril Jezus jim: Hot ja svědču sam o sobě, jednako istinno jest svědočstvo moje; bo všem, odkud prišel i komu idu; no vy ne věte, odkud jesm prišel i kudy idu.

15 Vy po tělu sudite; ale ja nikogo ne sudžu.

16 A jestli ja sudžu, moj sud jest pravdivý, bo ja ne jesm sam, ale jesm s Otcem, ktery mene poslal.

17 V vašem zakonu jest napisano, že svědočstvo dvoh ljudij jest pravdivo.

18 Ja jesm, ktery sam o sobě davaju svědočstvo, i moj Otec, ktery poslal me, svědočstvo davaje o mně.

19 Potom govorili mu: Kde jest tvoj Otec? Jezus odgovoril: Ne znajete ni mene, ni mojeho Otca. Byste znali mene, znali byste i mojeho Otca.

20 Te slova govoril Jezus v skarbnici, učil v svetišču, i nikto jeho ne pojmal, bo jeho čas ješče ne prišel.

21 On jim povědal: Ja odhodžu, i budete mene iskati, a umrete v vašem grěhu. Kudy ja idu, vy ne můžete přijdti.

22 Židi govorili: Či on ubije sebe, že kaže: Kudy ja idu, vy ne můžete přijdti?

23 Jezus jim povědal: Vy jste iz nízkoŝti, a ja iz vyšiny. Vy jste iz toho ŝvĕta, a ja ne jesm iz toho ŝvĕta.

24 Slĕdovateljno ja vam povĕdal, že umrete v grĕhah vaših. Jestli ne vĕrite, že ja jesm, umrete v vaših grĕhah.

25 Oni jeho pytali: Kto ty jesi? Jezus jim odgovoril: To, čto vam pravim od početka.

26 Mnogo imam o vas govoriti i suditi. Ale toj, ktory poslal me, jest pravdivy, i ja govorju svetu to, čto slyšal od njego.

27 Oni ne rozumĕli, že jim govoril o Otcu.

28 Jim Jezus povĕdal: Kogdy povysite Syna človĕčského, poznate, že ja Jim jesm, i ne činim ničeho sam od sebe, ale govorju tako, kako me naučil moj Otec.

29 A toj, ktory poslal me, jest so mnoju. Otec me ne ostavil samogo, bo ja vseгда činim to, čto mu se podoba.

30 Kogdy on to govoril, mnoho jih uvĕrilo v njego.

31 Togdy řekl Jezus Židam, čto jemu uvĕrili: Jestli vy ostanete v mojem slovu, istinno učenicami mojimi budete;

32 Poznajete pravdu, i pravda vas osvobodí.

33 I odgovorili jemu: My jesmo sĕme Abrahama, a nikogda jesmo ne služíli nikomu; kako že ty govoriš: Svobodnymi budete?

34 Odgovoril jim Jezus: Istinno, istinno, povĕdam vam, iže každý, kto čini grĕh, slugoju jest grĕha.

35 A sluga ne žive v domu na věky, ale Syn žive na věky.

36 Ibo jestli vas Syn osvobodí, istinno svobodnymi budete.

37 Vĕm, že jste sĕmenom Abrahama; ale iščete mnĕ ubiti, že mnĕ slovo moje ne imaje u vas města.

38 Ja, čto jesm vidĕl u Otca mojeho, povĕdam, a vy činite tož to, čto jste vidĕli u otca vašeho.

39 Odgovorili jemu i řekli: Otec naš jest Abraham. Řekl jim Jezus: Byste byli synami Abrahama, činili byste účinky Abrahama.

40 Ale nyní iščete, byste mnĕ ubili, človĕka toho, ktory vam pravdu govoril, ktoru jesm slyšal od Boga; toho Abraham ne činil.

41 Vy činite účinky otca vašeho. Řekli jemu togdy: My iz přĕljubstva ne jesmo splodženi, jedinogo že Otca imamo, Boga.

42 Togdy jim řekl Jezus: By Bog byl Otcem vašim, togdy byste mnĕ ljubili, ibo jesm od Boga izšel i prišel, a ne sam od sebe prišel. On mnĕ poslal.

43 Čemu te povĕsti moje ne pojmate? Až ne můžete slušati řeči mojej.

44 Vy jste iz otca črta i želanja otca vašeho činiti hčete; on byl ubijceju od početka i v pravdě ne ostal, bo v njem pravdy ne imaš: kogda govori lže, iz svojego vlastnogo govori.

Ibo jest lžecem i otcem lži.

45 A jestli pravdu govorju, ne věrite mi.

46 Kto iz vas obvini mene iz grěha? Jestli pravdu govorju, čemu vy mně ne věrite?

47 Kto jest od Boga, slov Božjih sluša; po tomu vy ne slušate, že vy ne jeste od Boga.

48 Odgovorili togdy Židi i řekli jemu: Či my ne dobro govorimo, že ty jesi Samaritaninom i črta imaš?

49 Odrěkl Jezus: Ja ne imam črta, ale čču Otca mojego; a vy jeste mene ne čtili.

50 Ja ne išču slavy mojej; jest on, kto išče i sudi.

51 Istinnno, istinnno povědam vam: Jestli kto slova moje zadržati bude, smrti ne uzri na věky.

52 Togdy mu řekli Židi: Tutčas jesmo poznali, že črta imaš. Abraham umrl i proroki; a ty povědaš: Jestli kto slova moje zadržati bude, smrti ne obgleda na věky.

53 Či ty jesi boljši od otca našego Abrahama, ktory umrl? I proroki umrli. Za kogo ty se činiš?

54 Odgovoril Jezus: Jestli ja sam sebe hvalu, slava moja ničto ne jest. Jest Otec moj, ktory mene hvali, o kom vy povědate, že on jest vaš Bog.

55 Ale jeho ne znajete. A ja jeho znam; i jestli byh řekl, že jeho ne znam, byl byh podobny vam, lžecem; ale jeho znam i slova jeho strěgu.

56 Abraham, vaš otec, s radostju želal, aby viděl moj den; i viděl i radoval se.

57 Togdy řekli Židi jemu: Petdeset lět ty ješče ne imaš, a Abrahama jesi viděl?

58 Řekl jim Jezus: Istinnno, istinnno povědam vam: Prvo než Abraham byl, ja jesm byl.

59 Vozdvignuli togdy kamene, aby na njego metnuti; ale Jezus skryl se i vyšel iz svetiště.

Razděl 9

1 I mimo iduči, uzrěl člověka slépogo od rodženja.

2 I pyтали jeho učeníki jeho: Učitelju! Kto sgrěšil, toj či rodi telji jeho, že slěpym se narodil?

3 Odpověděl Jezus: Ni toj sgrěšil, ni rodi telji jeho; Da by se okazali děla Božje na njem.

4 Mně trěba činiti děla ovogo, ktory mene poslal, poka den jest; prihodi noč, kogda ni jedin ne bude mogti ničto dělati.

5 Poka jesm na světu, jesm svět lom světa.

6 To rěkši pljuval na zemje, a učinil blato iz toj sliny i pomazal ovym blatom oči slépogo,

7 I rěkl jemu: Idi, umyj se v jezeru Siloe, čto se převodi poslany. Pošel togdy i umyl se, i prišel videči.

8 A tak susědi i kto jeho přěd tym viděl kako slěpy, govorili: Či to ne jest toj, kto sědal i izprašal?

9 Jedni govorili: On to jest; a drugi, že jest jemu podobny. Ale on govoril jim, že on njim jest.

10 Togda jemu rěkli: Kako otvorili se oči tvoje?

11 A on odgovoril i rěkl: Člověk, kogo zovut Jezusom, učinil blato i pomazal oči moje, a rěkl mi: Idi do jezera Siloe, a umyj se; a tak pošel i umyl se, i naglo vidžu.

12 Togdy jemu rěkli: Kde on jest? Rěkl: Ne věm.

13 Togdy privedli ovogo, ktory přěd tym byl slěpy, do Farizejev.

14 A byl Šabat, kogda Jezus učinil blato i otvoril oči jeho.

15 Togdy go snova pyтали Farizeji, kako uviděl? A on jim rěkl: Vložil mi blata na oči, i jesm umyl se i vidžu.

16 Togda něktori iz Farizejev rěkli: “Člověk toj ne jest od Boga, bo ne strěže Šabata”. Drugi že govorili: “Kako može grěšny člověk take čuda tvoriti?” I bylo razděljenje medžu njimi.

17 Rěkli togdy slěpomu povtorno: “Ty čto govoriš o njem, kak otvoril oči tvoje?” A on rěkl: “Prorok jest”.

18 A ne věrili Židu o njem, že byl slěpym i že uviděl, až kazali do sebe rodi teljev ovogo, ktory uviděl.

19 I pyтали jih “Jest li syn vaš, o ktorom vy povědate, že se slěpo narodil? Kako že vidi nyně?”

20 Odgovorili jim rodi telji jeho i rěkli: “Věmo, že to jest syn naš, i že se slěpo narodil;

21 Ale kako nyně vidi, ne věmo, ili kto otvoril oči jeho, my ne věmo; imaje lěta, pytajte jeho, on sam o sobě pově”.

22 Tako govorili rodi telji jeho, že se bojali Židov; ibo Židi rěšili, aby ktokoli by jeho Hristosom izznačal, byl iz svetilišča izključeny.

- 23 Zato řekli rodi telji jeho: “Imaje lěta, pyta jte jeho”.
- 24 Togda kazali do sebe povtorno človeka ovogo, ktory byl slěpy, i řekli jemu: “Daj slavu Bogu; my věmo, že člověk toj jest grěšny”.
- 25 A on odgovoril: “Jestli grěšny jest, ne věm; toliko věm, že byvši slěpym, nyně vidžu”.
- 26 I řekli jemu snova: “Čto ti učinil? Kako otvoril oči tvoje?”
- 27 Odgovoril jim: “Uže vam skazal, a jeste ne slyšali; Čemu že snova slyšati hčete? Vy hčete li byti učeníkami jeho?”
- 28 Togda mu prokleli i řekli: “Ty budi učeníkom jeho; ale my jesmo učeníkami Mojžěša.
- 29 My věmo, že Bog do Mojžěša govoril; ale toj, odkud by byl, ne věmo”.
- 30 Odgovoril člověk jim: “To jest zapravdu řeč divna, že vy ne věte, odkud jest, a otvoril oči moje”.
- 31 A věmo, že Bog grěšnikov ne slušaje, ale jestli někto jest čestiteljem Boga i volju jeho čini, togo slušaje.
- 32 Od věka ne slyšano bylo, aby někto otvoril oči slěpo rodženomu.
- 33 Jestli by sej ne byl od Boga, ne by mohl ničo učiniti.
- 34 Odgovorili jemu: Ty jesi urodil v grěhah, a ty nas učíš? I izgnali jeho von.
- 35 A uslyšavši Jezus, že jeho izgnali von, strětl go, řekl jemu: Věříš li v Syna Božjeho?
- 36 On odgovoril: A ktory jest, Gospodine, aby ja věril v njego?
- 37 I řekl jemu Jezus: Jesi viděl jeho, i ktory govori s toboju, jest njim.
- 38 A on odpověděl: Věru, Gospodine! I poklonil se jemu.
- 39 I řekl jemu Jezus: Na sud ja prišel na sej svět, aby ti, ktori ne videt, viděli, a ti, ktori videt, byli slěpými.
- 40 I uslyšali to něktori iz Farizejev, ktori byli s njim, i řekli jemu: Či i my slěpi jesmo?
- 41 Kazal jim Jezus: Jestli byste byli slěpými, byste ne iměli grěha, no nyně govorite, že vidimo. Ibo grěh vaš ostava.

Razděl 10

- 1 Istinnó, istinnó povědam vam: Kto ne vhodí dverami do ovčarnji, a vhodí inače, jest zlodějem i razbojnikom;
- 2 Ale kto vhodí dverami, pastyrem jest ovc.
- 3 Tomu vratník odkryva, i ovce slyšet jeho glasa, a on svoje vlastne ovce po imenam zove i izvodi je.
- 4 A kogda izpusti svoje ovce, ide před njimi, a ovce idut za njim, bo znajut jeho glas.
- 5 Ale za čudžim ne idut, no utěkajut od njego, bo ne znajut glasa čudžih.
- 6 Tu pripověst Jezus jim pověděl, a oni ne razuměli togo, čto jim govoril.
- 7 Řekl jim togdy Jezus: Istinnó, istinnó povědaju vam, že ja jesm dverami ovc.
- 8 Vsi, koliko jih před mnoju přišlo, zlodějami sut i razbojnici, ale jih ne slyšali ovce.
- 9 Ja jesm dverami; jestli kto črěz mene pojde, izbavjeny bude, vojde i vyjde, a pastvišče najde.
- 10 Zloděj ne přihodi, jedino da by kradl, a ubil i niščiti; jesm přišel, da by život iměli, i bujnost iměli.
- 11 Ja jesm dobry pastyr; dobry pastyr dušu svoju davaje za ovce.
- 12 A najemník i toj, ktory ne jest pastyrem, ktorogo ne sut ovce vlastne, vidí volka přihodečego, ostavi ovce i utěkaje, a volk odnosi i razsypaje ovce.
- 13 A najemník utěkaje, že jest najemníkom i ne ima staranja o ovcah.
- 14 Ja jesm dobry pastyr i znam moje, a moje me tož znajut.
- 15 Kako me zna Otec i ja znam Otca, i dušu moju kladu za ovce.
- 16 I imam druge ovce, ktore ne sut iz ovčarnji, i tož trěba mi jih privesti; i glasu mojemu poslušati budut, a bude jedna ovčarnja i jedin pastyr.
- 17 Za to mene ljubi Otec, že ja kladu dušu moju, da byh ju nazad vzal.
- 18 Nijedin jej ne bere od mene, ale ja kladu ju sam od sebe; imam moč položiti ju i imam moč nazad vzeti ju. To razkazanje jesm vzal od Otca mojeho.
- 19 Togdy se stalo snova razděljenje medžu Židami poradi tyh slov.
- 20 I govorilo mnogo iz njih: Črt ima i šalěje; čemu jeho slušajete?
- 21 Drugi govorili: Te slova ne sut črta; či može črt slěpyh oči otvarjati?
- 22 A bylo v Jeruzalemu osvečanje svetišča, a zima byla.
- 23 I hodil Jezus v svetišču, v salě Salomona.
- 24 Togda jeho obstupili Židi i řekli jemu: Na čto čekaš? Jestli ty jesi Hristosom, skaži nam javno.
- 25 Odgovoril jim Jezus: Jesm pověděl vam, a ne věrite; děla, ktore ja činu v imenu Otca mojeho, o mně svědčet.
- 26 Ale vy ne věrite; bo ne jeste iz ovc mojich, kako jesm vam pověděl.

- 27 Ovce moje glasu mojemu slušajut, a ja je znam i idut za mnoju;
- 28 A ja život věčný dam jim i ne pogynut na věky, nijedin jih vozme iz ruky mojej.
- 29 Otec moj, ktory mi je dal, je boljšim jest nad vsim, a žaden ne može jih vzeti iz ruky Otca mojego.
- 30 Ja i Otec jedno jesmo.
- 31 Vzeli Židi snova kamenje, da by jeho kamenovali.
- 32 Odgovoril jim Jezus: Mnogo dobryh děl jesm ukazal vam od Otca mojego, za ktoro iz tyh děl kamenujete mene?
- 33 Odpověděli jemu Židi: Ne za dobro dělo kamenujeme te, ale za bogohulstvo, to jest, že ty, byvši člověkom, činiš se samym Bogom.
- 34 Odgovoril jim Jezus: Či ne jest pisano v zakonu vašem: Ja jesm řekl: Bogi jeste?
- 35 Jestli on tyh nazval bogami, do ktoryh prišlo slovo Božje, a ne možno odstaviti Pisma;
- 36 A mně, kogo Otec osvetil i poslal na svět, vy govorite: Bogohuliš, že jesm řekl: Jesm Syn Božji?
- 37 Jestli ne činju děl Otca mojego, ne věrite mi.
- 38 A jestli činju, hot byste mi ne věřili, věrite dělom, da by poznali i věřili, že Otec jest vo mně, a ja vo njem.
- 39 Togdy snova iskali, kako by jeho pojmati; ale ušel iz ruk jih.
- 40 I odšel snova za Jordan na ono město, kde najprvo Jan krestil, i tam že žil.
- 41 A mnoho jih prihodilo do njego i govorili: Jan ni jedinogo čuda ne učinil.
- 42 Vse, čto Jan o tom pověděl, pravdivo bylo. I mnoho jih uvěřilo v njego.

Razděl 11

- 1 A byl někaky boljny Lazar iz Betaniji, iz grada Mariji i Marty, sestry jeho.
- 2 (A to byla Marija, ktora pomazala Gospoda mastju i utirala nogy jeho vlasami svojimi. Jej brat Lazar hovoroval.)
- 3 Poslali togdy sestry do njego, govoreči: Gospodine! Vot toj, kogo ljubiš, bolěje.
- 4 A uslyšavši to Jezus, řekl: Ta bolěznj ne jest na smrt, ale za slavu Božju, aby byl obožany Syn Božji črěz nju.
- 5 A Jezus ljubil Martu i sestru jej, i Lazara.
- 6 A kogdy uslyšal, že bolěje, togdy ostal črěz dva dni na tomže městě.
- 7 Ale potom řekl učeníkom svojim: Idemo do židovskoj zemji.
- 8 Řekli jemu učenci: Učitelju! Tutčas iščut te Židi, kako by te kamenovali, a tam ideš?
- 9 Odgovoril: Či ne dvanadset jest časín dnja? Jestli kto hodi vo dne, ne urazi se; bo vidi světlo světa toho.
- 10 A jestli kto hodi v noči, urazi se; bo v njem světla něma.
- 11 To pověděvši, potom řekl jim: Lazar, prijatelj naš, spi; ale idu, aby jeho iz sna budil.
- 12 Togdy řekl učeníki jeho: Gospodine! Jestli že spi, bude zdrav.
- 13 Ale Jezus govoril o smrti jeho; oni mněli, že o zaspanju snom govoril.
- 14 Togdy jim řekl Jezus javno: Lazar umrl.
- 15 I raduju se dlja vas (byste věřili), že jesm tam ne byl; ale pojdemo do njego.
- 16 Řekl že Tomaš, ktory byl znany jako Didymus, drugym učeníkam: Pojdemo, da by my s njim umrli.
- 17 I prišel togda Jezus, našel jeho už četyri dni ležavšego v grobu.
- 18 A byla Betanija blizko Jeruzalemu, tak na petnadset stadij.
- 19 A prišlo mnoho Židov do Marty i Mariji, da by jih utěšali po bratu jih.
- 20 Marta že, slyšavša, že Jezus ide, běgala do njego; Marija že sěděla v domu.
- 21 I řekla Marta Jezusu: Gospodine! Jestli bys tut byl, ne umrl by brat moj.
- 22 Ale i nyní věm, že o čtokoli bys prosil Boga, da ti to Bog.
- 23 Řekl jej Jezus: Vstane brat tvoj.
- 24 Odgovorila jemu Marta: Věm, že vstane v vzkrešenju v poslednom dnju.
- 25 I řekl jej Jezus: Ja jesm vzkrešenje i život; kto věri vo mně, jestli tož umre, žiti bude.
- 26 A každý, kto žive i věri vo mně, ne umre na věky. Věřiš li tomu?
- 27 Řekl jemu: Da Gospodine! Ja uvěřila, že ty jesi Hristos, Syn Božji, ktory iměl přijdti na svět.
- 28 A to řečevši, posla i tajno kazala do sebe Mariju, svoju sestru, govoreči: Tut jest učitelj, i kaže tebe do sebe.
- 29 Ona uslyšala, skoro vstala i posla do njego.

- 30 (A Jezus ješče ne prišel do grada, ale byl na tomže městě, kde Marta do njego prišla.)
- 31 Židi že, ktorí s njeju byli v domu i těšili ju, viděvši Mariju, že skoro vstala i vyšla, šli za njeju I govorili: „Ide k grobu, aby tam plakala.“
- 32 Ale Marija, kogda tam prišla, kde byl Jezus, viděvši jeho, pripadla k nogam jeho i řekla: „Gospodine! Kak by jesi tu byl, ne umrl by moj brat.“
- 33 Jezus že, kogda ju viděl plačuču i Židov, ktorí s njeju prišli, plakali, smekčal se v duhu i razčulil se,
- 34 i řekl: „Kde jeste jeho položili?“ Řekli jemu: „Gospodine! Pojdi i ogledaj.“
- 35 I zaplakal Jezus.
- 36 Židi řekli: „Ogledajte! Kak jeho ljubil!“
- 37 A něktori iz njih govorili: „Či ne mogl on, kotory otvoril oči slěpogo, učiniti, aby sej ne umrl?“
- 38 Ale Jezus razčulil se v sobě, prišel k grobu; a byla jama, a kamen byl položen na něj.
- 39 I řekl Jezus: „Odimajte sej kamen!“ Řekla jemu Marta, sestra onogo mrtvogo: „Gospodine! Už smrdi; bo už četyri dni v grobu.“
- 40 Pověděl jej Jezus: „Či jesm ti ne řekl, že jestli uvěřiš, ugledaš slavu Božju?“
- 41 Odjeli že kamen, kde byl mrtvy položeny. A Jezus vynesl oči svoje v goru, řekl: „Otče! Dekuju tobě, že jesi mene izslušal.
- 42 A ja jesm věděl, že mene vseгда izslušaš; ale jesm to řekl radi naroda, kotory okolo stoji, aby věřili, že ty jesi mene poslal.“
- 43 I to řekl, kazal do sebe glasom velikym: „Lazare! Izojdi vně!“
- 44 I vyšel toj, kotory byl umrl, imal svezane ruky i nogy tkaninoju, a lice jeho bylo tkaninoju ovinuto. Řekl jim Jezus: „Razvezite jeho, i nehaj ide.“
- 45 Mnogi že iz Židov, ktorí prišli do Mariji i viděli to, čego Jezus učinil, uvěřili vo njego.
- 46 Něktori takože šli farizejev i pověděli jim, čto Jezus učinil.
- 47 Togda se sobrali starši svečenniki i farizeji v radu i govorili: “Čto učinimy? Ibo sej člověk mnoho div čini.
- 48 A jestli jeho tako ostavimo, vsi věret v njego, i prijdut Rimjani i vozmут nam to město naše i ljud.”
- 49 A jedin iz njih, Kajfaš, byvši vysokym svečennikom ovogo lěta, řekl jim: “Vy ničto ne znate,
- 50 I ne myslite, že jest nam koristno, da by jedin člověk umrl za ljud, a da by ves narod ne pogynul.”
- 51 A togo ne govoril sam od sebe, ale byvši vysokym svečennikom ovogo lěta, prorokoval, že Jezus iměl umrti za toj narod,
- 52 a ne toliko za toj narod, ale da by takože syni Božji razsypani v jedno sobral.
- 53 Od ovogo dnja planovali, da by jeho ubili.

54 A Jezus ne hodil javno medžu Židami, ale odtud odšel do kraja, ktory jest blizko pustynje, do města, ktero zovut Effrem, i tam žil s svojimi učeníkami.

55 A byla blizko židovska Paša, a mnoho jih šlo do Jeruzalema iz ovogo kraja před Pašeju, da by se očistili.

56 I iskali Jezusa i govorili jedin k drugym, stoječi v svetišću: “Čto vy myslite, že ne přišel na prazdník?”

57 A starši svečenniki i farizeji izdali razkazanje: “Jestli by se kto dověděl, kde on jest, da by oglasil, da by jeho pojмали.”

Razděl 12

1 I togdy šest dni přéd Pašēju prišel Jezus do Betaniji, kde byl Lazar, ktery umrl i ktorogo On vzkresil iz mrtvyh.

2 Tam mu pripravili večeru, a Marta služila, a Lazar byl jedin iz tyh, ktori s njimi za stolom sěděl.

3 A Marija, vzela funt oleja špikanardovogo velmi dragocěnnogo, pomazala nogy Jezusu i utrla je svojimi vlasami, i napolnil se dom zapahom toho oleja.

4 I řekl jedin iz jeho učiteljev, Judaš Iskariotski, ktery jeho iměl izdati:

5 Čemu jesi toho oleja ne prodala za trista grošev i ne dala ubogym?

6 A to řekl ne, da mu bylo žalj ubogyh, ale bo byl zlodějem i iměl měšek, i čto v njego vkladali, to on nosil.

7 I řekl Jezus: Ostavi ju; na den pogreba mojego ona to shovala.

8 Bo ubogyh vseгда so soboju imate, ale mene ne vseгда iměti budete.

9 Dověděl se veliky narod židovsky, že on tam jest, i prišli ne toliko radi Jezusa, ale takóže da by Lazara viděli, ktorogo on vzkresil iz mrtvyh.

10 I pomyslili svečenniki, da by i Lazara ubili.

11 Bo mnoho Židov dlja njego odstupili i věřili v Jezusa.

12 Na drugy den veliky narod, ktery prišel na prazdnik, slyšavši, že Jezus ide do Jeruzalema,

13 vzeli větky palmy i pošli do njego i govorili glasno: Hosanna! Blagoslovjeny, ktery ide v imeni Gospodnym, car Izraelsky!

14 A našel Jezus osla, usědl na njego, kako jest napisano:

15 Ne boj se, dočero Syjonjska! Vot car tvoj ide, sědeči na oslu.

16 Togda že ne rozuměli jeho učeniķi od prva, no kogda byl Jezus proslavjeny, togda spomněli, že to bylo o njem napisano, i že to jemu učinili.

17 Svědčil že narod, ktery s njim byl, že on Lazara kazal do sebe iz groba i budil jeho iz mrtvyh.

18 Zato izšel protiv njemu narod, bo slyšal, že on to čudo učinil.

19 Togda govorili farizeji medžu soboju: Vidite, že ničego ne uspějete; ugledajte, cěly svět za njim ide.

20 A byli něktori Greķi iz tyh, ktori prišli do Jeruzalema, aby se moliti v svetku.

21 Ti že prišli do Filipa, ktery byl iz Betsajdy Galilejskoj, i prosili jeho: Pane, hčemo Jezusa viděti.

22 Prišel Filip i pověděl to Andreju, a Andrej i Filip to pověděli Jezusu.

23 A Jezus odpověděl jim: Přišla časina, byh byl obožany Syn člověčsky.

24 Istinnno, istinnno vam povědam: Jestli by zrno pšenice padlo do zemji, ne umrlo, ono samo osta; no jestli by umrlo, veliki plod prinosi.

25 Kto ljubi dušu svoju, izgubi ju, a kto nenavidi dušu svoju na ovom světu, do věčného života strěže ju.

26 Jestli někto mně služi, nehaj že za mnoju ide, a kde jesm ja, tam i sluga moja bude; a jestli někto mně služiti bude, proslavi jeho Otec moj.

27 Tutčas že duša moja trevožna jest; i čto že řeku? Otče! izbavi mene od toj časiny; Ale zato jesm prišel na tu časinu.

28 Otče! proslavi ime tvoje. Prišel že glas iz neba: Jesm obožal i ješče obožaju.

29 A narod toj, ktory stal i slyšal, govoril: gremělo; a drugi govorili: Angel do njego govoril.

30 Odpověděl Jezus i řekl: Ne dlja mene toj glas prišel, no dlja vas.

31 Nyně jest sud světa, nyní knezi světa sego izkydani budut.

32 A ja, jestli budu povyšeny od zemji, tegnu vse k sobě.

33 (A to govoril I ukazal, kaku smrt iměl umreti.)

34 Odgovoril jemu narod: My slyšali iz zakona, že Hristos trvaje na věky; a kako že ty govoriš, že budeš povyšeny byti jako Syn člověčsky? Kaky že to jest Syn člověčsky?

35 Togdy jim řekl Jezus: Jestli do malogo vrěmene jest s vami světlo; hodite že, poka světlo imate, da vas tma ne obsegnula; bo kto v tmě hodi, ne vě, kudy ide.

36 Poka světlo imate, věrite v světlo, da budete synami světla. To pověděl Jezus I pošel shraniti se od njih.

37 A kogdy toliko čuda učinil před njimi, ne uvěřili v njego,

38 Da by se izpolnilo slovo Izaijaša proroka, ktory pověděl: Gospodine! I kto uvěřil propověd našu? A rame Gospodina komu jest objaveno?

39 Zato ne mogli uvěřiti, že ješče pověděl Izaijaš:

40 Zaslěpil oči jih, i zatvrdil srdce jih, da očami ne viděli i srdcem ne razuměli, i ne obratili se, da by jih uzdravil.

41 To pověděl Izaijaš, kogda viděl slavu jeho, i govoril o njem.

42 I jednako iz knezev mnogo jih v njego uvěřilo; ale radi Farizejev ne vyznavali, da by iz svetilišča ne byli izključeni.

43 Bo ljubili slavu ljudsku više, než slavy Božjej.

44 I Jezus govoril: Kto věri v mene, ne v mene věri, ale v ovogo, ktory mene poslal.

45 I kto mene vidi, vidi ovogo, kto mene poslal.

46 Ja světlo, jesm prišel na svět, da by nikto, kto věri v mene, ne ostal v tmah.

47 A jestli by kto slyšal slova moje, a ne uvěřil by, ja jeho ne sudžu; bo ne jesm prišel, da byh sudil svět, ale da byh izbavil svět.

48 Kto mene grdi, a ne prijma slov mojich, ima, kto by jeho sudil; slova, ktore ja govoril, one jeho osudet v poslednjem dnju.

49 Bo ja od sebe samogo ne govoril, ale toj, ktory mene poslal, Otec, on mi razkaz dal,

čto byh ja imal govoriti i povědati;

50 I věm, že razkaz jeho jest věčný život; A to, čto ja vam govorju, tako govorju, kako mi povědal Otec.

Razděl 13

1 A před svetom dnjem Pašy, věděl Jezus, že prišla jeho časina, da by přешel iz sego světa k Otcu. Ljubivši svojih, ktorí byli na světu, ljubil jih do konca.

2 I kogda byla večera, a črt už vložil ruku v srdce Judaša, syna Šimona Iškariotskogo, da by jeho izdal;

3 Věděl Jezus, že vse Otec podal do jeho ruky, i že od Boga izšel i k Bogu ide,

4 Vstal od večery i složil oděvanje, vzel platno, ovinul se.

5 Potom nalil vody do misky, i načel nogy umyvati učeníkam i utirati platnom, kotorym byl ovinuty.

6 Togda prišel do Šimona Petra; a on mu řekl: Gospodi! Či ty mně nogy umyvaješ?

7 Odgovoril Jezus i řekl mu: Čto ja činju, ty ne znaješ tutčas, ale se potom dověš.

8 Řekl mu Petr: Ne budeš ty nog mojih umyvati na věky. Odpověděl mu Jezus: Jestli tebe ne umyju, ne budeš iměti děl so mnoju.

9 Togda mu řekl Šimon Petr: Gospodi! Ne jedino nogy moje, ale i ruky, i glavu.

10 Řekl mu Jezus: Kto jest umyty, ne trěbuje, jedino da by nogy umyl, bo čisty jest ves; i vy jeste čisti, ale ne vsi;

11 Ibo věděl, kotory jeho izdati iměl; do toho řekl: Ne vsi jeste čisti.

12 Kogda že umyl nogy jih i vzel oděvanje svoje, seděl nazad za stolom, řekl jim: Znajte li, čto jesm vam učinil?

13 Vy mene nazývajte učiteljem i Gospodinom, a dobro govorite; bo jim jesm.

14 Jestli jesm umyl nogy vaše, Gospod i učitelj, jeste povinni jedni drugym nogy umyvati.

15 Ibo jesm dal vam priklad, da byste kak ja vam učinil, činili.

16 Istinnno, istinnno povědam vam: Ne jest sluga boljša od Gospodina svojego, ni poslanec jest boljši od ovogo, kto jeho poslal.

17 Jestli to věte, blagoslavjani jeste, jestli to učinite.

18 Ne o vsih vas govorju, ja věm, kogo jesm izbral; ale aby se izpolnilo Pismo: „Kto je so mnoju hlěb, vznese protiv mně grst svoju.“

19 Tutčas vam povědam, před tym, než to se stane, byste, kogda se to stane, uvěřili, že ja jesm.

20 Istinnno, istinnno povědam vam: Kto prijma togo, kogo byh poslal, mene prijma; a kto mene prijma, ovogo prijma, kto mene poslal.

21 To řekl Jezus, smutil se v duhu, i objavil i řekl: Istinnno, istinnno povědam vam, že jedin iz vas izda mene.

22 Togda učeníki gleděli po sobě, sumněvali se, o kom by to govoril.

23 A byl jedin iz učeníkov jeho, kotory se položil na lono Jezusa i ktorogo ljubil Jezus.

24 Togdy na togo kyvnul Šimon Petr, aby se spytati, kotory by to byl, o kom govoril.

- 25 A on opíral se o Jezusa, řekl jemu: *Gospodine! Kto že to jest?*
- 26 Odgovoril Jezus: „*Toj jest, komu ja močeny hlěb, podam.*“ A močeny hlěb, dal Judašu, synu Šimona, Iskarjotskomu.
- 27 A momentalno po ovom kusu hlěba vstupil v njego běs. Togda jemu řekl Jezus: „*Čto činiš, čini skoro.*“
- 28 A toho nikto ne rozuměl iz vsih, načto jemu to řekl.
- 29 Ibo něktori myslili, bo Judaš iměl měšek, že jemu řekl Jezus: „*Kupi, čego nam třeba na sveto, ili aby dati ubogym.*“
- 30 Kogda on sjel toj kus hlěba, zaraz izšel; a noč byla.
- 31 A kogdy on izšel, řekl Jezus: *Nyně jest proslavjeny Syn člověčsky, i Bog jest proslavjeny v njem.*
- 32 A jestli že Bog proslavjeny jest v njem, tože jeho Bog proslavi sam v sobě, i skoro proslavi jeho.
- 33 Syni! Ješče malo jsem s vami; budete mene iskati, ale jest tak kak že řekl Židam: *Kudy ja idu, vy přijdti ne můžete; tako i vam nyní povědam.*
- 34 Zapověd novu dam vam, da byste jedin drugogo ljubili; kako ja vas ljubil, tak byste jedin drugogo ljubili.
- 35 Po tom poznajut vsi, že jeste učeníkami mojimi, jestli že ljubov iměti budete vzajemno.
- 36 Řekl jemu Šimon Petr: *Gospodine! Kudy že ideš? Odpovědal jemu Jezus: Kudy ja idu, ty nyní za mnoju idti ne možeš, ale potom pojdeš za mnoju.*
- 37 Togdy jemu řekl Petr: *Gospodine! Čemu že nyní za toboju idti ne mogu? Dušu moju za tebe položū.*
- 38 Odpovědal jemu Jezus: *Dušu tvoju za mene položiš? Istinno, istinno povědam ti: Ne pěva kokot, poka ty mene ne trikratno odkážeš.*

Razděl 14

1 Nehaj ne straši se srdce vaše; věrite v Boga i v mene věrite.

2 V domu Otca mojego mnoho jest města; a jestli ne, byh vam pověděl.

3 Idu vam gotoviti město; a kogda odidu i prigotovju vam město, přijdu snova i vozmu vas do sebe, byste byli tam kde ja.

4 A dokud ja idu, věte, i dragu věte.

5 Řekl jemu Tomaš: Gospodi! ne věmo, dokud ideš, a kako možemo dragu věděti?

6 Řekl jemu Jezus: Jam jesm ta draga, i pravda, i život; nikto ne prihodi k Otcu bez mene.

7 Da byste mene znali, i Otca byste tož mojego znali; i už go v tutom momentu znate i jeste viděli go.

8 Řekl jemu Filip: Gospodi! pokaži nam Otca. To dostatočno nam.

9 Řekl jemu Jezus: Čřez tak dolgo vrěme jesm iz vami, a ne poznali se mene? Filipe! kto mene vidi, vidi i Otca mojego; kako ty govoriš: Pokaži nam Otca?

10 Ne věřiš, že jesm ja v Otcu, a Otec v mene? Slova, ktore ja vam govorju, ne od samogo sebe govorju, a Otec, ktory vo mně žive, čini ti děla.

11 Věrite mi, že jesm ja v Otcu, a Otče vo mně; prinaajmenje čřez same děla věrite mi.

12 Zapravdu, zapravdu povědam vam: Kto věri vo mně i děla ktore ja činju, tož je činiti bude, i daže boljše než te činiti bude; bo ja pojdu k Otcu mojemu.

13 A o čtokoli že prositi budete v imenu mojem, to učinju, aby byl obožany Otec v Synu.

14 Jestli o čem budete prositi v imenu mojem, ja učinju.

15 Jestli mene ljubite, zapovědi moje shranite.

16 A ja budu prositi Otca, aby inogo dal vam, ktory by vas utěšil i by s vami přebyval na věky,

17 Duha istiny, ktorogo svět ne može přijati; bo jeho ne vidi, i jeho ne zna; ale vy jeho znajete, bo u vas přebyva i vo vas bude.

18 Ne ostavju vas sirotami, přijdu do vas.

19 Ješče malo, a svět mene uže ne uzri; ale vy mene uzrite; bo ja živu, i vy budete žiti.

20 V tom dnju vy poznajete, že ja jesm v Otcu mojem, a vy vo mně, i ja v vas.

21 Kto ima zapovědi moje i zadrži je, toj jest, kto mene ljubi; a kto mene ljubi, moj Otec bude jeho ljubiti; i ja jeho ljubiti budu, i objavju jemu samogo sebe.

22 Řekl jemu Judaš, ne Iskariotski: Gospodine! Čto jest, že sebe nam objaviti imaš, a ne světu?

23 Odgovoril Jezus i řekl jemu: Jestli někto mene ljubi, slovo moje zadržati bude; i Otec moj bude jeho ljubiti, i do njego přijdemo I budemo u njego žiti.

24 Kto mene ne ljubi, slov mojich ne zadržati; a slovo, ktore slyšíte, ne jest moje, ale ovogo, ktory mene poslal. Otca.

25 To vam jesm řekl, u vas přebývající.

26 Ale utěšitelj, Duh Svety, ktorogo posle Otec v imenu mojím, vas naučí vsego, i připomni vam vse, čto jesm vam řekl.

27 Mir ostavju vam, mir moj davaju vam; ne kako davaje svět, ja vam davaju; nehaj že se ne nepokoji srdce vaše, i ne boji se.

28 Jeste slyšali, že jesm vam řekl: Odhodžu, i snova přijdu do vas. Kogda byste mene ljubili, vsi byste se radovali, že jesm řekl: Idu do Otca; bo Otec moj je větší než ja.

29 I nyní jesm vam řekl, před tym, než se to stane, da byste, kogda se to stane, uvěřili.

30 Uže dalje s vami mnoho govoriti ne budu; bo ide knez světa sego, a vo mně ničeho ne ima;

31 No aby poznal svět, že ljubim Otca, i kako mi kazal Otec, tako činju. Vstanite, idemo od sego města.

Razděl 15

- 1 Ja jsem vino istinno, a Moj Otec jest vinogradnikom.
- 2 Každý rastok, ktorý ne prinosi u mene ploda, on odsěka, a každý, ktorý prinosi plod, očisti jeho, da by boljšě ploda prinosil.
- 3 Vy jeste čistými dlja slov, ktore jsem vam govoril.
- 4 Jeste žili u mene, a ja u vas; kak rastok ne može prinositi ploda sam od sebe, jestli ne bude trvati u vinny lozy, tako vy tož ne, jestli u mene žiti ne budete.
- 5 Ja jsem vinna loza, a vy jeste rastkami; kto žiti bude u mene, a ja u njego, toj prinosi mnoho ploda; bo bez mene ničto učiniti ne můžete.
- 6 Jestli by kto ne žil u mene, on izkydany bude kako rastok, i izsohne; i sberut je i do ognja izkydnut, i spali se.
- 7 Jestli u mene žiti budete i slova moje u vas žiti budut, čtokoli byste hotěli, prosite, a stane se vam.
- 8 V tom bude proslavjeny Otec moj, kogda mnoho ploda prinesete, budete mojimi učeníkami.
- 9 Kako mene ljubil Otec, tako i jsem ljubil vas; trvajte u mojej milosti.
- 10 Jestli prikazy moje shranite, trvati budete u mojej milosti, kako i jsem shranil prikazy Otca mojego i trvam u jeho milosti.
- 11 To vam jsem pověděl, da by veselje moje u vas trvalo, a veselje vaše bylo izpolnjeno.
- 12 To jest prikaz moj, da byste se vzajemno ljubili, kako i ja vas jsem ljubil.
- 13 Boljšě milosti nad tym nikto ne imaje, jedino jestli by kto dušu svoju položil za prijatelji svoje.
- 14 Vy jeste prijateljami mojimi, jestli činiti budete, čegokoli ja vam zapovědam.
- 15 Už vas dalje ne budu nazývati slugami; bo sluga ne vě, čto čini Pan jeho; a vas jsem nazval prijateljami, bo vse, čegokoli jsem slyšal od Otca mojego, jsem objevil vam.
- 16 Ne vy jeste izbrali mene, ale jsem vas izbral; i jsem ustanovil, da byste pošli i prinosili plod, a plod vaš by trval, i o čem že byste prosili Otca v imenu mojem, da by vam dal.
- 17 To vam prikazyvaju, da byste se vzajemno ljubili.
- 18 Jestli vas svět nenavidi, znajte, že mene prvo neželi vas iměl v nenavisti.
- 19 Da byste byli iz světa, svět, který jest jeho, ljubil by vas; a ne jeste iz světa, ale ja vas izbral iz světa, zato vas svět nenavidi.
- 20 Spomnite na slovo, ktero ja vam pověděl: Ne jest sluga večši než pan svoj. Jestli mene ogorčali, i vas ogorčati budut; jestli slova moje shranili, i vaše shraniti budut.
- 21 Ale vam to vse činiti budut radi imene mojego, bo ne znajut ovogo, který mene poslal.
- 22 Da byh ne přišel, a ne govoril jim, ne iměli by grěha; a nyní ne imajut izgovorka od grěha svojego.

23 Kto mene nenavidi, Otca mojega nenavidi.

24 Da byh tyh dělov ne činil medžu njimi, kteryh ni jedin ini ne činil, grěha by ne iměli; no nyně viděli i nenaviděli mene i Otca mojego.

25 Ale da by se izpolnilo slovo, ktero jest v zakonu jih napisano: Že mene nadarmo iměli v nenavisti.

26 A kogda přijde utěšitelj, ktorogo ja vam poslju od Otca, Duh pravdy, ktery od Otca prihodi, on o mně svědčiti bude.

27 Ale i vy svědčiti budete; bo so mnoju od početka jeste.

Razděl 16

- 1 O tom jsem vam řekl, byste se ne goršili.
- 2 Izključet vas iz svetišću; ale přijde čas, že každý, ktory vas ubije, bude mysliti, že Bogu službu čini.
- 3 A to vam učinju, bo ne poznali Otca I ne mene.
- 4 Ale vam jsem řekl, byste, kogda přijde ta časina, spomněli to, čto jsem vam pověděl; a togo vam od početka ne jsem povědal, bo jsem byl s vami.
- 5 A tutčas idu k tomu, ktory mene poslal, a žaden iz vas ne pyta mene: Kudy ideš?
- 6 Ale jsem vam to řekl, žalost napolnila srdce vaše.
- 7 A ja vam pravdu govorju: vam to koristno jest, byh ja odšel; bo jestli ja ne odidu, utěšitelj on ne přijde k vam, a jestli odidu, poslu jeho k vam.
- 8 A on, kogdy přijde, bude karati svět iz grěha i iz spravědlivosti, i s suda;
- 9 Iz grěha govorju: že ne uvěřili v mene;
- 10 Iz spravědlivosti: že k Otcu mojemu idu, a uže mene ne uzrite;
- 11 Iz suda: knez togo světa uže jest osudžany.
- 12 Imam vam ješče mnoho govoriti, ale tutčas snesti ne můžete.
- 13 A kogda přijde on Duh pravdy, nauči vas v každoj pravdě; bo ne sam od sebe govoriti bude, ale čtokoli uslyši, govoriti bude, i čto přijdti ima, oglasí vam.
- 14 On mene obožaje; bo iz mojeho vozme, a pověda vam.
- 15 Vse, čto ima Otec, moje jest; dlja togo jsem řekl: Že iz mojeho vozme, a vam pověda.
- 16 Ješče malo, i ne uvidíte mene, i snova ješče malo časa, i uvidíte mene; bo ja idu do Otca.
- 17 Govorili togdy něktori iz učeníkov jeho medžu soboju: Čto to jest, čto nam govori: Ješče malo, i ne uvidíte mene, i snova ješče malo časa, i uvidíte mene, a že ja idu do Otca?
- 18 Togda govorili: Čto to jest, čto govori: Malo? Ne znamo, čto govori.
- 19 Togdy Jezus poznal, že jeho pytatí htěli, i řekl jim: O tom se pytate medžu soboju, i jsem řekl: Ješče malo, i ne uvidíte mene, i snova ješče malo časa, i uvidíte mene.
- 20 Istinnó, istinnó povědam vam: Či vy budete plakati i narěkati, a svět se bude veseliti; vy smutni budete, ale smutok vaš obrati se vam v veselje.
- 21 Nevěsta, kogda rodi, smutok ima, bo přišla jej časina; a kogda porodi děte, uže ne pameta bolja črěz radost, že se člověk na svět narodil.
- 22 I vy nyně smutok imate; ale snova uzrim vas, a bude se radovati srdce vaše, a radosti vašej nikto ne odojme od vas.
- 23 A dnja ovogo ne budete mene o ničo pytatí. Istinnó, istinnó povědam vam: O čegokoli byste prosili Otca v imeni mojem, da vam.
- 24 Poka jeste o ničo ne prosili v imeni mojem; prosíte že, a vozmete, aby radost vaše byla

doskonala.

25 To vam črěz přepovest jesm govoril; ale ide časina, kogda uže dalje ne črěz přepovesti govoriti vam budu, ale jasno o Otcu mojem objavim vam.

26 V on den v imeni mojem prositi budete; a ne govorju vam: Ja budu Otca prositi za vami;

27 Ibo sam Otec ljubi vas, že vy mene jeste ljubili i uvěřili, že jesm ja od Boga prišel.

28 Izšel jesm od Otca, a prišel jesm na svět; i snova ostavjam svět, a idu k Otca.

29 Řekli jemu učeníki jeho: Vot nyně jasno govoriš, a nijednoj přepovesti ne povědaš;

30 Nyně znamo, že vse věš, a ne trěbuješ, aby tebe někto pytal; črěz to věrimo, že jesi od Boga izšel.

31 Odgovoril jim Jezus: Nyně věrite?

32 Vot přijde časina, da každý bude rabsějany, a mene samogo ostaviti; a ne jesm sam, bo Otec jest so mnoju.

33 To jesm vam pověděl, da byste vo mně mir iměli. Na světě muku iměti budete; ale dověrite, jesm pobědil svět.

Razděl 17

1 To govoril Jezus vonesl svoje oči k nebu i řekl: Otče! Přišla je čas, proslavi Syna tvójego, da by i Syn tvój proslavil tebe.

2 Kako jesi mu dal moč nad každym tělom, da by vsim, ktoryh jesi mu dal, dal věčny život.

3 A to jest věčny život, da by poznali tebe jedinogo pravdivogo Boga, i ktorogo jesi poslal, Jezusa Hristosa.

4 Jesm tebe proslavil na zemji i dokončil dělo, ktoro jesi mi dal.

5 A nyní proslavi mene, Otče u sebe samogo slavoju, ktoru ja iměl u tebe, přédže než svět byl.

6 Jesm odkryl ime tvoje ljudam, ktoryh jesi mi dal iz světa; tvoji byli i jesi dal mi je, i oni shranili slova tvoja.

7 A nyní poznali, že vse, čto jesi mi dal, od tebe jest.

8 Bo slova, ktore jesi mi dal, jesm dal jim; a oni je přijali, i poznali istinno, že jesm od tebe izšel, a uvěřili, že jesi ty mene poslal.

9 Ja za njimi prošu, a ne za světom prošu, ale za tyh, ktoryh jesi mi dal; bo tvoji sut.

10 I vse moje jest tvoje, a tvoje moje, i jesm se proslavil v njih.

11 A ne jesm více na světu, ale oni sut na světu, a ja idu do tebe. Otče svety, shrani jih v imeni tvojem, ktore jesi mi dal, da by byli jedno, kako i my.

12 Kogdy ja byl s njimi na světu, ja jih shrani v imeni tvojem, ktoro jesi mi dal; jesm ohrani jih i ni jedin iz njih ne izgynul, toliko syn izguby, da by se Pismo napolnilo.

13 Ale tutčas idu do tebe i govorju to na světu, da by iměli radost moju doskonalu v sobě.

14 Jesm jim dal slovo tvoje, a svět je iměl v nenavisti; bo ne sut iz světa, kako i ja ne jesm iz světa.

15 Ne prošu, da bys je vzel iz světa, ale da bys je shrani od zlogo.

16 Ne sut od světa, kako i ja ne jesm od světa.

17 Posveti jih v tvojej pravdě; tvoje slovo jest pravda.

18 Kako že ty jesi mene poslal na svět, tako i ja posylaju jih na svět.

19 A ja posvečaju samogo sebe za njih, aby i oni posvečeni byli v pravdě.

20 Ne toliko za tyh prošu, ale i za ovyh, ktorí črěz slovo jih uvěřet v mene;

21 Aby vsi byli jedno, kako ty, Otče, vo mně, a ja v tobě; aby i oni v nas jedno byli, aby svět uvěřil, že ty jesi mene poslal.

22 A ja jesm dal jim slavu, ktoru jesi mi dal, aby byli jedno, kako my jedno jesmo;

23 Ja v njih, a ty vo mně, aby byli doskonalymi v jedno, a by svět poznal, že jesi mene poslal i jih poljubil, kak jesi mene poljubil.

24 Otče! Ktory jesi dal mi, hću, byh kde jesm ja, oni byli so mnoju, aby ogledali slavu

moju, ktoru jesi mi dal; bo jesi mene poljubil před založenjem světa.

25 Otče spravědlivy! I svět tebe ne poznal; ale jesm tebe poznal i ti poznali, da jesi poslal mene.

26 I jesm oglasil jim tvoje ime i oglašu, aby ljubov, ktoruju jesi mene poljubil, v njih byla, a ja v njih.

Razděl 18

1 I řeklš to, Jezus vyšel s svojimi učeníkami za potok Cedron, kde byl sad, do ktorogo on vstupil i jeho učeníki.

2 A znal i Judaš, ktory jeho izdal, to město; bo často tam shodil Jezus s svojimi učeníkami.

3 I tak Judaš vzal vojakov i slugov od glavnyh svečennikov i farizejev, prišel tam s světilkami i s fakljami, i s oružjem.

4 Togda Jezus, věděvši vse, čto nyní mělo přijdti, izšel i řekl jim: Kogo iščete?

5 Odgovorili jemu: Jezusa Nazaretskogo. Řekl jim Jezus: To ja jesm. A stal s njimi i Judaš, ktory jeho izdal.

6 A kako jim řekl: To ja jesm, odstupili nazad i padli na zemju.

7 Togda jih snova spytal: Kogo iščete? A oni řekli: Jezusa Nazaretskogo.

8 Odgovoril Jezus: Jesm řekl vam, že ja jesm; jestli tako mně iščete, dopustite tym odidti;

9 By se izpolnili slova, ktore řekl: Ne jesm gubil nikogo iz tyh, ktoryh jesi mi dal.

10 Togda Šimon Petr imajuči meč, iztegnul jeho, i udaril slugu najvysšego svečennika, i urězal jemu uho pravo; a tomu slugě ime bylo Malhuš.

11 I řekl Jezus Petru: Vlož meč tvoj v nožnicu; či ne imam piti čašky toj, ktoroj mi dal Otec?

12 Vojini togda i jih načelnik, i židovski slugy shvatili Jezusa i svezali go.

13 I vedli jeho napřed do Annasa; bo byl test Kajfaša, ktory byl najvysším svečennikom ovogo leta.

14 A Kajfaš byl tym, ktory Židam radil, že koristno jest, da by jediný člověk umrl za narod.

15 I šel za Jezusom Šimon Petr i drugi učeník. A toj učeník byl znajemy najvysšemu svečenniku, i všel s Jezusom do dvora najvysšego svečennika.

16 Ale Petr stal pri dverah na dvore. Vyšel togdy drugi učeník, ktory byl znajemy najvysšemu kaplanu, i govoril s dverničkoju, i vvedl tam Petra.

17 Togdy řekla Petru dvernička: Či i ty ne jesi od učeníkov ovogo člověka? On odgovoril: Ne jesm.

18 Stali togdy slugy i čeljad u vuglja tvorivši ognj, bo bylo zimo; i grěli se; byl tož s njimi Petr, stoječi i grějuči se.

19 A tak najvysší kaplan pytal Jezusa o jeho učeníkov i o nauku jeho.

20 Odgovoril mu Jezus: Ja javno govoril světu; Ja vseгда učil v svetilišču, kde vsi Židi shodet, a tajemno ničto jesm ne govoril.

21 Čego mene pytaješ? Pytaj tyh, ktori slyšali, čto jesm jim govoril; ti to vědut, čto ja govoril.

22 A kogda on to govoril, jedin iz slugov, ktory tam stal, udaril po licu Jezusa, govoreči: I

tako odpovědaš najvyššemu kaplanu?

23 Odgovoril mu Jezus: Jestli jsem zlo řekl, daj svědočstvo o zlom, a jestli jsem řekl dobro, po čto mene biješ?

24 I odslal go Annaš svezany do Kajfaša, najvyššego kaplana.

25 A Šimon Petr stal i grěl se. I řekl do njego: Či že i ty ne jesi od učeníkov jeho? A on zapřčil, govoreči: Ne jsem.

26 Řekl mu něctory iz slugov kaplana najvyššego srodnik toho, komu Petr odrézal uho: Či že jsem ja tebe ne viděl v sadu s njimi?

27 Zapřčil že Petr, a neočekyvano kokot pěval.

28 Vedli togda Jezusa od Kajfaša do ratuš, a bylo rano. I ne vošli sami do ratuša, aby se ne sramili i mogli sjesti barana Pašy.

29 Togdy vyšel do njih Pilat, i řekl: Kaku težbu prinosite protiv člověku tomu?

30 Odgovorili mu: Kogda by toj ne byl zločincem, byhmo tebe jeho ne podali.

31 I řekl Pilat: Vy vozmite jeho i po vašemu zakonu sudite jeho. Řekli jemu Židi: Nam ne godi se ubivati nikogo;

32 I izpolnjajut se slov Jezusa, ktore řekl objavjajuči, kakoju smrtju iměl umrti.

33 Togda snova všel Pilat do ratuša i zval Jezusa i řekl jemu: Či ty jesi židovsky kralj?

34 Odgovoril jemu Jezus: Či sam ty to od sebe govoriš, ili ini pověděli ti o mně?

35 Odgovoril Pilat: Či ja jsem Židom? Narod tvoj i starši svečenniki podali mi te; čto jesi učinil?

36 Odgovoril Jezus: Carstvo moje ne jest od toho světa; jestli by carstvo moje od toho světa bylo, to moji slugy by mně obranjali, da byh ja ne byl izdany Židam; no tutčas carstvo moje ne jest odsud.

37 Togda řekl jemu Pilat: To že ty jesi kraljem? Odgovoril jemu Jezus: Ty povědaš, že jsem kraljem. Ja se na to rodil i na to přišel na svět, da by ja svědočstvo dal pravdě; každý, ktory jest od pravdy, sluša glasa mojeho.

38 Řekl jemu Pilat: Čto jest pravdoju? I řekl to, vyšel snova do Židov i řekl jim: Ja v njim ne najdu nijednoj viny.

39 No u vas jest obyčaj, da byh ja vam jedinogo pustil na Pašu; želate li togdy, da byh ja vam pustil ovogo židovskogo kralja?

40 Togda snova kazali glasno: Ne ovogo, toliko Barabaša! A toj Barabaša byl razbojnikom.

Razděl 19

1 Togdy Pilat vzal Jezusa i bičeval jeho.

2 A vojaki spletli věnec iz trna i položili na jeho hlavu i plaštěm purpurnym oděli jeho,

3 A govorili: Budi pozdravjeny, kralju židovsky! i bili jemu v lice.

4 I snova izšel Pilat na dvor i řekl jim: Vot jeho vam izvedu na dvor, da byste věděli, že v njem nikakoj viny ne najdu.

5 Togdy Jezus izšel na dvor, nesl toj věnec iz trna i plašć purpurny; i řekl jim Pilat: Vot člověk!

6 A kogda jeho uzřeli vrhovni svečenniki i slugy jih, kazali glasno: Ukřižuj, ukřižuj go! Rěkl jim Pilat: Vozmite go, a ukřižujte, bo ja v njem nikakoj viny ne najdu.

7 Odgovorili jemu Židi: My zakon imamo i po našem zakonon on ima umrti; bo se činil Synom Božjim.

8 A kogda Pilat uslyšal te slova, silněje se přestrašil.

9 I všel snova do ratuša i řekl Jezusu: Odkud že ty jesi? Ale Jezus mu ne dal odvěta.

10 Togdy mu řekl Pilat: Ne govoriš s mnoju? Ne věš, že imam moč ukřižovati te i imam moč pustiti te?

11 Odgovoril Jezus: Ne bys iměl nikakoj moči nad mnoju, jestli by tobě ona ne byla dana iz gory; itak, kto mene tobě izdal, boljši grěh ima.

12 Odtud Pilat staral se o to, kako by jeho izpustil; ale Židi kazali glasno: Jestli jeho izpustiš, ne jesi prijateljem cěsara; bo každy, kto se kraljem čini, protiví se cěsarui.

13 A Pilat uslyšavši te slova, izvedl Jezusa na dvor i sědl na stolicu, na městui, ktore zove se Litostrotos, a po židovsku Gabbata.

14 A bylo to v dnju prigotovjenja přěd Pašeju, okolo šestoj časiny, i řekl Pilat Židam: Vot vaš kralj!

15 A oni kazali: Von s njim, von s njim! Ukřižuj jeho! Rěkl jim Pilat: Vašego kralja ukřižui? Odgovorili vrhovni svečenniki: Ne imamo kralja, toliko cěsara.

16 Togda on jim jeho izdal, da by byl ukřižovany. I vzeli Jezusa i izvedli.

17 I on, nesl svoj križ, izšel na to městoi, ktore nazывalo se Město čerepa, a po židovsku nazывaje se Golgota;

18 Tam, kde jeho ukřižovali, byli s njim dva ini s oboh stran, a posrěd njih Jezus.

19 Napisal že Pilat napis, i postavil nad križem; a bylo napisano: Jezus Nazaretsky, car židovsky.

20 I toj napis čitalo mnoho Židov; bo blizko grada bylo to městoi, kde byl ukřižovany Jezus; a bylo napisano po židovsku, po grečsku i po latinsku.

21 Togda rěkli Pilatu vrhovni svečenniki židovski: Ne piši: „Car židovsky“, ale že on povědal: „Jesm car židovsky“.

- 22 Odpověděl Pilat: Čto jsem napísal, to jsem napísal.
- 23 A kogda vojaki Jezusa ukřižovali, vzeli jeho oděž i učinili iz njej čtyři česti, každému vojaku jednu čest, i vzeli suknju; a ta suknja ne byla šita, ale iz jednoj tkaniny.
- 24 Togda řekli jedni k drugym: Ne krojimo jej, ale o nju kydnemo losi, čija ona povinna byti; tako se Pismo izpolnilo, ktore govori: Podělili medžu soboju moju oděž, a o suknju kydnuli los. To že učinili vojaki.
- 25 A stojali pri križu Jezusa jeho mati i sestra jeho materi, Marija Kleofasova, i Marija Magdalena.
- 26 Togda Jezus, videči svoju mati i učeníka tu stoječého, ktorogo ljubil, řekl svojej materi: Ženo, vot syn tvoj!
- 27 Potom řekl učeníku: Vot mati tvoja! A od toho času vzal ju učeník do sebe.
- 28 Potom věděl Jezus, že už vse se izpolnilo, aby se izpolnilo Pismo, řekl: Žedaju.
- 29 A jemu postavjena byla posuda s octom; togda oni, napolnili gubku octom i dali ju na rozgu i podali ju jeho ustam.
- 30 A kogda Jezus vkusil ocet, řekl: Izpolnilo se; i naklonivši svoju hlavu, oddal duha.
- 31 Togdy Židi, da by těla na križu na šabat ne ostali, prosili Pilata, da jim kolěna lamali, i sjeli je, bo byl den prigotovjenja.
- 32 Přišli togdy vojaki, a prvomu pravdě zlomili kolěna i drugomu, ktory s njim byl ukřižovaný.
- 33 Ale do Jezusa přiševši uzřeli, že už umrl, i ne lamali jemu kolěna.
- 34 No jedin iz vojakov kopjem otvoril bok jeho, a už izšla krov i voda.
- 35 A toj, ktory to viděl, svědčil o tom i pravdivo jest svědočstvo jeho; a on vě, že pravdu pověda, da byste věřili.
- 36 Ibo se to stalo, da by se izpolnilo Pismo: Kost jeho ne bude slomjena.
- 37 I tož drugo Pismo govori: Uzret, kogo bodnuli.
- 38 A potom prosil Pilata Josef iz Arimateji, (ktory byl učeníkom Jezusa, ale tajnym iz bojaznji Židov), čto by sjel tělo Jezusa. I pozvolil Pilat. Pošel togdy i sjel tělo Jezusa.
- 39 Přišel tož i Nikodem, (ktory předtym přišel v noči do Jezusa), nesl směs mirry i aloe, okolo sto funtov.
- 40 Vzeli togdy tělo Jezusa i svezali jeho v platno s ovymi věčami vonjajučimi, kako jest obyčaj Židam umřelyh hovati.
- 41 A byl na onom městě, kde byl ukřižovaný, sad, a v sadu grob novy, v ktorom ješče nikto ne byl položený.
- 42 Togda tam dlja dnja prigotovjenja židovskogo, bo grob byl blisko, položili Jezusa.

Razděl 20

1 A prvogo dnja po šabatu Marija Magdalena prišla rano do groba, kogda ješče bylo temno, i uzrěla kamen vzety od groba.

2 Běgala u prišla do Šimona Petra i do ovogo drugogo učenika, kogo ljubil Jezus, i řekla jim: Vzeli Gospoda iz groba, a ne znamo, kde jeho položili.

3 Togda izšel Petr i drugi učenik i šli do groba.

4 I běgli oba razom; ale drugi učenik byl skorější od Petra i prvý prišel do groba.

5 A klonil se, uzrěl ležeče platno; ale tudy ne všel.

6 Prišel takože Šimon Petr, idučí za njim, i všel do groba, i uzrěl platno ležeče,

7 I naglavnu nametku, ktora byla na glavě jeho, ne s platnami položena, ale osobna na jednom městě byla.

8 Potom všel i drugi učenik, ktory prvý prišel do groba, i uzrěl i uvěřil.

9 Ibo ješče ne rozuměli Pisma, že iměl vzkresnuti.

10 I odšli učeniki do domu.

11 Ale Marija stala pri grobu na dvoru plačuča; a kogda plakala, sklonila se v grob.

12 I uzrěla dvoh Angelov v běli sědeči, jednogo u glavy, a drugogo u nog, tam kde bylo položeno tělo Jezusa.

13 Jej řekli: Ženo! čemu plačeš? Řekla jim: Bo vzeli Gospoda mojego, a ne znam, kde jeho položili.

14 A to řekši, obrátila se nazad i uzrěla Jezusa stoječego; a ne znala, že to Jezus byl.

15 Řekl jej Jezus: Ženo! čemu plačeš? Kogo iščeš? A ona myslila, že byl to sadovnik. Řekla jemu: Pane! jestli jesi jeho vzal, skaži mi, kde jesi go položil, a ja jeho vozmu.

16 Řekl jej Jezus: Marijo! Ona obrátila se, řekla jemu: Rabbuni! čto znači: Učitelju!

17 Řekl jej Jezus: Ne dotyči mene, bo ješče ne vstupil do Svojego Otca; ale idi do mojih bratov i skaži jim: Ja vstupaju do Svojego Otca i do vašego Otca, do Svojego Boga i do vašego Boga.

18 Togda prišla Marija Magdalena, oglasila učenikam, že viděla Gospoda, i to, čto on jej pověděl.

19 A kogda byl večer ovogo prvogo dnja po šabatu, a dveri byli zamknute, bo učeniki bojali se židov, prišel Jezus i stanul posrěd njih i řekl jim: Mir vam!

20 I pověděvši to, pokazal jim Svoje ruky i Svoj bok. I radovali se učeniki, viděvši Gospoda.

21 Řekl jim snova Jezus: Mir vam! Kako Me Otec poslal, takože ja vas posylaju.

22 I pověděvši to, dal dyh na njih i řekl jim: Prijmite Duha Svetogo.

23 Ktoryh grěhy odpustite, sut jim odpuščene, a ktoryh zatrimate, sut zatrimane.

24 A Tomaš, jedin iz dvanadset, kogo zovut Didymus, ne byl s njimi, kogda prišel Jezus.

25 I řekli jemu drugi učeniki: Viděli jesmo Gospoda. Ale on jim řekl: Jestli ne uzrju v

Jego rukah znakov gvozdev, i ne vložu prsta Svojego v znaky gvozdev, i ne vložu ruky Svoje v Jego bok, ne uvěřju.

26 A po osm dnjah byli snova Jego učeníki v domu, i Tomaš s njimi. I přišel Jezus, kogda dveri byli zamknute, i stanul posrěd njih, i řekl: Mir vam!

27 Potom řekl Tomašu: Daj prst svoj i ogledaj Moji ruky, i daj ruku svoju i vlož ju v Moj bok, i ne budi nevěrným, ale věrným.

28 Togda odgovoril Tomaš i řekl jemu: Gospodi Moj i Bože Moj!

29 Řekl jemu Jezus: Jesi Mene viděl, Tomašu, jesi uvěřil; blagoslovjeny ti, ktorí ne viděli i uvěřili.

30 Mnogo i inyh div tvoril Jezus přěd očami Svojih učeníkov, ktore ne sut napisane v tyh knigah.

31 Ale to jest pisano, aby vy věřili, že Jezus jest Hristos, Syn Božji, i byste věreči život iměli v imenu jeho.

Razděl 21

- 1 Potom se ukázal Jezus svým učeníkem při morju Tiberijadskom, i ukázal se tako.
- 2 Byli razom Šimon Petr i Tomaš, kogo zovut Didymus, i Natanael, ktorý byl iz Kany Galilejskoj, i syni Zebedeuša, i drugi dva iz jeho učeníkov.
- 3 Řekl jim Šimon Petr: Idu loviti ryby. Govorju mu: Idemo i my s tobou. I izšli, i skoro vstúpili v čolna, a v ovoj noči ničo ne lovili.
- 4 A kogdy už bylo rano, stanul Jezus na břegu; nikto ne věděl iz učeníkov, že to jest Jezus.
- 5 Řekl jim togdy Jezus: Děti! Či imate ryby? Odgovorili mu: Ne imamo.
- 6 A on jim řekl: Zapustite sět po pravoj straně lodi, i najdete. I zapustili, a juže dalje ne mogli jej tegnuti před množinstvom ryb.
- 7 I řekl učeník, kogo ljuvil Jezus, Petru: To jest Gospod. Šimon Petr, uslyšavši, že to jest Gospod, oděl se košuljeju, (bo byl nacy) i kydnul se v more.
- 8 A drugi učeníci priplyvli v čolnu; (bo nedaleko bylo od břega, ale kako na dvěstě laktev) tegnuči sět s rybami.
- 9 A kogdy vstúpili na břeg, uzřeli vugolj položeny, i rybu na njih ležečy i hlěb.
- 10 Řekl jim Jezus: Prinesite iz tyh ryb, ktore jeste v tutom momentu lovili.
- 11 Vstupil Šimon Petr i iztegnul sět na zemju, polnu velikyh ryb, kteryh bylo sto petdeset tri; a hot jih tak mnogo bylo, ne uniščila se sět.
- 12 Řekl jim Jezus: Pojdite, obědajte. I nijedin iz učeníkov ne směl jeho pytati: Ty kto jesi? Znajuči, že to jest Gospodin.
- 13 Togdy přišel Jezus i vzel hlěb, i dal jim, takože i rybu.
- 14 A uže tretji raz ukazal se Jezus svým učeníkam po vzkřešenju.
- 15 A kogdy oběd jedali, řekl Jezus Šimonu Petru: Šimoně synu Jana, či ljubiš me boljše než oni? Řekl mu: Jest tako, Gospodine! Ty znaješ, že te ljubju. Řekl mu: Pasi baranky moje.
- 16 Řekl jemu povtorno: Šimoně, synu Jana! Či ljubiš mene? Řekl jemu: Da, Gospodine! Ty znaješ, že ja tebe ljubju. Řekl jemu: Pasi ovce moje.
- 17 Řekl jemu po tretji raz: Šimoně, synu Jana! Či ljubiš mene? I smutil se Petr, že jemu po tretji raz řekl: Či ljubiš mene? I odgovoril jemu: Gospodine! Ty vse znaješ, ty znaješ, že ja tebe ljubju. Řekl jemu Jezus: Pasi ovce moje.
- 18 Istinnno, istinnno povědam tobě: Kogdy jesi byl mladý, sam jesi oděval se i hodil, kudy jesi htěl; no kogdy budeš stary, iztegneš ruky tvoje, a iny tebe oděvati bude i provodi, kudy bys ne htěl.
- 19 A to pověděl, čto by znal, kakoju smrtju iměl by proslaviti Boga. A to povědavši, řekl jemu: Idi za mnoju.

20 A Petr obrátil se, uzřel ovogo učeníka, za soboju idučého i kogo lžubil Jezus, ktory se položil při večerji na grudi jeho, i řekl: Gospodine! Kto jest on, kto te izda?

21 Togdy jeho uzřevši Petr řekl Jezusu: Gospodine! A on čto?

22 Řekl jemu Jezus: Jestli ja hču, aby on ostal, až přijdu nazad, čto tobě do toho? Ty idi za mnoju.

23 I izšla ta pověst medžu bratov, že učeník umrti ne iměl. No ne řekl Jezus, že ne iměl umrti; ale: Jestli ja hču, aby on ostal, až přijdu nazad, čto tobě do toho?

24 On jest učeníkom, ktory svědčí o tom, i to napisal; a věmo, že pravdivo jest svědočstvo jeho.

25 Jest tož ješče i inyh mnoho věčij, ktore činil Jezus; ktore kak by byli vse napisane, myslju, i sam svět ne mogl by pojmati knig, ktore by se imělo napisati. Amen.